

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

ที่ ศธ 0528.09/ว ๑854

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ค.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

21 พฤษภาคม 2552

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวลัดดา สายพาณิชย์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง รูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือในความควบคุมดูแลของ รองศาสตราจารย์ ดร.ธร สุนทรายุทธ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ มีความประสงค์ขออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง อนึ่ง โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพาเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สุเมธ งามนกนก)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ปฏิบัติการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา

โทรศัพท์ 0-3810-2052

โทรสาร 0-3874-5811

ผู้วิจัยโทร. 081-591-5259

ภาคผนวก ข

- แบบสอบถามสภาพปัญหา
- แบบสัมภาษณ์
- แบบสอบถามรอบที่ 1 และ 2

แบบสอบถาม

เกี่ยวกับสภาพปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก
(สำหรับนักศึกษา)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาสภาพปัญหาของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก เพื่อนำข้อมูลไปจัดทำรูปแบบการป้องกันที่เหมาะสมต่อไป
2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้จะถือเป็นความลับ และใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาโดยภาพรวมเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก ขอให้ท่านโปรดตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริง เพราะคำตอบแต่ละข้อมีความสำคัญในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง
3. แบบสอบถามชุดนี้ มี 2 ตอน ประกอบด้วย
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมความเสี่ยงทางเพศ แบ่งเป็น 6 ส่วน คือ
 - ส่วนที่ 1 ด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
 - ส่วนที่ 2 ด้านการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกัน
 - ส่วนที่ 3 ด้านการเที่ยวสถานเริงรมย์
 - ส่วนที่ 4 ด้านการแสดงพฤติกรรมทางเพศโดยเสรี
 - ส่วนที่ 5 ด้านการดื่มแอลกอฮอล์หรือยาเสพติดที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์
 - ส่วนที่ 6 ด้านการบริโภคสื่อลามกและสื่อชั่วร้ายทางเพศ

หากท่านมีข้อสงสัยเกี่ยวกับแบบสอบถามนี้ ท่านสามารถถามได้จากผู้ที่มอบแบบสอบถามนี้แก่ท่านและเมื่อท่านตอบแบบสอบถามนี้สมบูรณ์ทุกข้อแล้วโปรดส่งคืนกับผู้ที่มีมอบแบบสอบถามนี้แก่ท่าน

ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามนี้

(นางสาวลัดดา สายพาณิชย์)

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงที่เกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แบ่งเป็น 6 ส่วน

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาข้อความแต่ละข้อ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ส่วนที่ 1 ด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	ระดับความเป็นจริง				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย ค่อนข้าง มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย เล็กน้อย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน แสดงถึงความเป็นชาย หรือหญิงอย่างสมบูรณ์					
2. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นการผ่อนคลาย และทำให้มีความสุข สนุกสนาน					
3. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน มีผลเสียต่อสุขภาพร่างกาย เช่น การเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์					
4. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นประสบการณ์ในชีวิตที่น่าลองและเรียนรู้					
5. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นวิธีที่ช่วยให้คู่รักศึกษานิสัยกันและกันปรับตัวเข้าหากันได้					
6. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นสิทธิส่วนบุคคล เป็นเรื่องส่วนตัวที่ไม่ควรมีผู้ใดดำเนิน					
7. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นการแสดงออกทางธรรมชาติไม่ควรห้ามปรามหรือขัดขวาง					

พฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	ระดับความเป็นจริง				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยค่อนข้างมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยเล็กน้อย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนทำให้รู้สึกว่าหมดคุณค่า เสียความภาคภูมิใจในตนเอง					
9. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ทำให้มีความผูกพันทางใจกันมากขึ้น					
10. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ทำให้หมดคุณค่าความเป็นกุลสตรีที่ต้องรักษานวลสงวนตัว					
11. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ทำให้เสียชื่อเสียงวงศ์ตระกูล					
12. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน อาจทำให้เสียอนาคตต้องออกจากสถานศึกษา					
13. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนทำให้ถูกเพื่อนและบุคคลอื่น ๆ ที่รับรู้ ดินินินทา และไม่คบด้วย					
14. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ทำให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองเสียใจมาก					
15. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ทำให้อาจารย์เสียใจ					
16. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นการทำลายชื่อเสียงของโรงเรียน					
17. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ทำให้สังคมมีปัญหามากมาเพราะอาจมีเด็กที่เกิดมา โดยไม่มีพ่อและแม่ หรือ ไม่มีทั้งพ่อและแม่					

ส่วนที่ 2 ด้านการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกัน

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกัน	ระดับความเป็นจริง				
	ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์	มีเพศสัมพันธ์ แต่ไม่ป้องกัน	มีเพศสัมพันธ์ และป้องกัน	มีเพศสัมพันธ์ และไม่ป้องกัน	ไม่แน่ใจ
1. การป้องกันก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ถือเป็น เรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง					
2. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันก่อนการมี เพศสัมพันธ์เป็นอย่างดี					
3. การดื่มสุรา / สารเสพติด ทำให้ขาดการ ป้องกันก่อนการมีเพศสัมพันธ์					
4. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันไม่ ก่อให้เกิดโรคภัยแรง					
5. การป้องกันตนเองก่อนมีเพศสัมพันธ์ รับรู้ ว่าช่วยลดความเสี่ยงของการเป็นโรคติดต่อ ทางเพศได้					

ส่วนที่ 3 ด้านการเที่ยวสถานเริงรมย์

พฤติกรรมเกี่ยวกับการเที่ยวสถานเริงรมย์ (ผับ เชน คาราโอเกะ บาร์เบียร์ ฯลฯ)	ระดับความเป็นจริง				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยค่อนข้างมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยเล็กน้อย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. สถานเริงรมย์ ควรไปกับคนรัก/แฟน มากกว่าไปกับเพื่อนและครอบครัว					
2. สถานเริงรมย์เป็นสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับนัดพบพูดคุยกัน ได้ร้องเพลงร่วมกันสนุกด้วยกัน เป็นการผ่อนคลายความเครียด					
3. สถานเริงรมย์ เป็นสถานที่ที่ไม่ควรนัดพบกับเพื่อน ๆ เพื่อพบปะสังสรรค์เพราะเสี่ยงดัง ทำให้พูดคุยกันไม่รู้เรื่อง					
4. สถานเริงรมย์ เป็นสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการจัดงานฉลองต่าง ๆ เพื่อน ๆ จะได้ร่วมสนุกกัน					
5. สถานเริงรมย์เป็นสถานที่ที่ไปใช้บริการแล้วเสียค่าใช้จ่ายมากและได้ประโยชน์น้อย					
6. สถานเริงรมย์ เป็นสถานที่ที่สามารถไปใช้บริการได้ เพื่อเป็นการเรียนรู้สังคมภายนอก					
7. สถานเริงรมย์เป็นสถานที่ที่ทำให้มีโอกาสถูกชวนให้ดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ได้ง่าย					
8. เมื่อเพื่อนชักชวนไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ท่านจะไปกับเพื่อน					
9. สถานเริงรมย์ เป็นสถานที่ที่จะมีการแสดงความรักระหว่างชายหญิงได้อย่างเปิดเผย					
10. ภายหลังเที่ยวแล้วส่วนใหญ่จะตรงกับบ้านทันที โดยไม่ไปต่อที่ไหนกับเพื่อนหรือแฟน					

ส่วนที่ 4 ด้านการแสดงผลกิจกรรมทางเพศโดยเสรี

พฤติกรรมการแสดงพฤติกรรมทางเพศโดยเสรี	ระดับความเป็นจริง				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยเล็กน้อย	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยเล็กน้อย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. การรักรับรสสวนตัว ถือเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีของไทยที่ถือควรปฏิบัติ					
2. การถูกเนื้อต้องตัวหรือจับมือถือแขนกับเพื่อนต่างเพศ รับรู้ว่าเป็นเรื่องเสียหาย					
3. ควรหลีกเลี่ยงการอยู่กับเพื่อนต่างเพศสองต่อสองในที่สาธารณะ					
4. การไปเที่ยวในสถานที่ที่ชอบแบบสองต่อสองหรือไปเป็นคู่ ๆ เป็นเรื่องปกติ					
5. สามารถแสดงความรักกับเพศตรงข้ามได้อย่างเปิดเผย					
6. การมีแฟน หรือคู่รักในวัยเรียนรับรู้ว่าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม					
7. การมีแฟน หรือคู่รักที่หลายคน เป็นเรื่องธรรมดา					
8. เมื่อไม่พอใจกับแฟนที่คบอยู่ก็เลิกและเปลี่ยนแฟนใหม่ทันที					
9. ไม่ควรไปเดินเที่ยวกับแฟน หรือคนรักในชุดนักเรียนตามสถานที่ต่าง ๆ หลังเลิกเรียน					
10. ไม่ควรนั่งใกล้ชิดกันกับเพื่อนต่างเพศ เวลาไปเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ					
11. การนั่งนอนหนุนตักกันและกันของเพื่อนต่างเพศ เป็นเรื่องธรรมดา					

คำชี้แจงนี้สำหรับการตอบแบบสอบถามในส่วนที่ 5 และส่วนที่ 6

แบบสอบถามแต่ละข้อ ถามถึงการกระทำ หรือการแสดงออกของท่านในช่วงเวลา 6 เดือน ก่อนหน้าที่จะตอบแบบสอบถาม ที่ทำให้เพิ่มโอกาสการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น โปรดใส่เครื่องหมาย

✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

- ไม่เคยปฏิบัติ หมายถึง ผู้ตอบไม่เคยปฏิบัติพฤติกรรมนั้นเลยสักครั้ง
 ปฏิบัติน้อย หมายถึง ผู้ตอบปฏิบัติพฤติกรรมนั้น 1 – 2 ครั้ง / เดือน
 ปฏิบัติบางครั้ง หมายถึง ผู้ตอบปฏิบัติพฤติกรรมนั้น 3 – 4 ครั้ง / เดือน
 ปฏิบัติมาก หมายถึง ผู้ตอบปฏิบัติพฤติกรรมนั้นมากกว่า 4 ครั้ง / เดือน

ส่วนที่ 5 พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์หรือยาเสพติดที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์

พฤติกรรม	ระดับความเป็นจริง			
	ไม่เคย	น้อย	บางครั้ง	มาก
1. ฉันจะเลือกดื่มเครื่องดื่มประเภทที่ผสมแอลกอฮอล์มากกว่าเครื่องดื่มประเภทน้ำหวานหรือเครื่องดื่มทั่วไป				
2. ฉันดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ เมื่อไปเที่ยวสถานเริงรมย์กับเพื่อน ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศให้สนุกสนาน				
3. ฉันดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์กับเพื่อน ๆ เมื่อมีเรื่องไม่สบายใจ				
4. ฉันและเพื่อน ๆ จะดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์เมื่อมีโอกาส				
5. ฉันเคยหนีเรียน ไปดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์กับเพื่อน ๆ				
6. ฉันดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์กับเพื่อน ๆ เมื่อมีงานสังสรรค์				
7. ฉันจะดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์จนกว่าจะเมา				
8. เมื่อไปเที่ยวกับแฟน หรือคนรัก ฉันจะดื่มแอลกอฮอล์				
9. ฉันดื่มแอลกอฮอล์หรือใช้สารเสพติดในขณะที่อยู่กับเพื่อน ทำให้ได้รับการยอมรับจากเพื่อน				

ส่วนที่ 6 พฤติกรรมการบริโภคสื่อลามกและสื่อลามกทางเพศ

พฤติกรรม	ระดับความเป็นจริง			
	ไม่เคย	น้อย	บางครั้ง	มาก
1. ฉันและเพื่อน ๆ ดู VDO/ VCD ที่มีภาพแสดงบทรัก ระหว่างชายหญิง				
2. ฉันและเพื่อน ๆ ดูละครโทรทัศน์ที่มีบทรักเร้า อารมณ์เพศด้วยกัน				
3. ฉันและเพื่อน ๆ ดูภาพยนตร์โรแมนติกในโรง ภาพยนตร์ที่มีการแสดงความรักระหว่างชายหญิง				
4. ฉันดูภาพแทรกในวารสารหรือภาพโปสเตอร์ประเภท โป๊เปลือย				
5. ฉันอ่านนวนิยายโรแมนติกที่มีบทรักกระตุ้นอารมณ์เพศ				
6. ฉันดูอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ที่มีภาพหรือเรื่องปลุกเร้า อารมณ์เพศ				
7. ฉันมักแสวงหาซื้อหนังสือโป๊มาดู				
8. เมื่อเพื่อนนำสื่อลามกมาให้ดู ฉันจะดู/ อ่านโดยไม่ ได้แย่ง				

ขอขอบคุณในความร่วมมือ
ผู้วิจัย

แบบสอบถามปลายเปิด

เกี่ยวกับสภาพปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก
(สำหรับครูแนะแนว/ครูที่ปรึกษา)

คำชี้แจง

1. ผู้วิจัยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก ตามสภาพจริงในปัจจุบัน เพื่อนำปัญหาที่ได้รับไปค้นหาแนวทางในการแก้ไขที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาของนักศึกษาในเขตภาคตะวันออกนี้
2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้จะถือเป็นความลับ และใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาโดยภาพรวม ขอให้ท่านโปรดตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริง เพราะคำตอบแต่ละข้อมีความสำคัญในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง
3. แบบสอบถามชุดนี้ มี 2 ตอน ประกอบด้วย
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
 หากท่านมีข้อสงสัยเกี่ยวกับแบบสอบถามนี้ ท่านสามารถถามได้จากผู้ที่มอบแบบสอบถามนี้แก่ท่าน และเมื่อท่านตอบแบบสอบถามนี้สมบูรณ์ทุกข้อแล้ว โปรดส่งคืนกับผู้ที่ยืมแบบสอบถามนี้แก่ท่าน
ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามนี้

นางสาวลัดดา สายพานิชย์

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. ประสบการณ์ทำงานด้านดูแลนักเรียน ☐ 1-5 ปี ☐ มากกว่า 5 ปี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา ระดับ
อาชีวศึกษา ในด้านต่าง ๆ ที่ทำนได้ประสพจากการปฏิบัติหน้าที่ดูแลช่วยเหลือนักศึกษา

1. สภาพปัญหาของพฤติกรรมกรณีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนมีอย่างไรบ้าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

2. สภาพปัญหาของการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกันมีอะไรบ้าง

This image shows a blank sheet of white paper designed for handwriting practice. It features ten horizontal dashed lines spaced evenly down the page. In the top-left corner, there is a small, simple line drawing of a pencil pointing towards the right. The rest of the page is completely empty, providing space for writing practice.

3. สภาพปัญหาของการเที่ยวสถานเริงรมย์ของนักศึกษา มีอย่างไร และส่งผลให้มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ปัจจุบันนักศึกษามีการแสดงออกพฤติกรรมทางเพศโดยเสรีอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. สภาพปัญหาของพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์หรือเสพยาเสพติดที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์มีอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

6. สภาพปัญหาการบริโภคสื่อลามกและสื่อชั่วทางเพศ ของนักศึกษาในปัจจุบันเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

7. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

ผู้วิจัย

ตารางที่ 20 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามศึกษาสภาพปัญหาของพฤติกรรม
เสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก

ข้อพิจารณา	ค่าอำนาจ จำแนก
1. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน แสดงถึงความเป็นชาย หรือหญิงอย่าง สมบูรณ์	.856
2. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นการผ่อนคลาย และทำให้มีความสุข สนุกสนาน	.858
3. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน มีผลเสียต่อสุขภาพร่างกาย เช่น การเกิด โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์	.856
4. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นประสบการณ์ในชีวิตที่น่าลองและเรียนรู้	.857
5. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นวิธีที่ช่วยให้คู่รักศึกษานิสัยกันและกัน ปรับตัวเข้าหากันได้	.856
6. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นสิทธิส่วนบุคคล เป็นเรื่องส่วนตัวที่ไม่ ควรมีผู้ใดตำหนิ	.860
7. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นการแสดงออกทางธรรมชาติไม่ควรห้าม ปรามหรือขัดขวาง	.858
8. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนทำให้รู้สึกว่าหมดคุณค่า เสียความภาคภูมิใจใน ตนเอง	.859
9. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ทำให้มีความผูกพันทางใจกันมากขึ้น	.857
10. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ทำให้หมดคุณค่าความเป็นกุลสตรีที่ต้องรัก นวลสงวนตัว	.857
11. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ทำให้เสียชื่อเสียงวงศ์ตระกูล	.860
12. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน อาจทำให้เสียอนาคตต้องออกจากสถานศึกษา	.862
13. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนทำให้ถูกเพื่อน และบุคคลอื่น ๆ ที่รับรู้ ตีฉิน นินทา และไม่คบด้วย	.866
14. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ทำให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองเสียใจมาก	.855
15. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ทำให้อาจารย์เสียใจ	.853
16. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นการทำลายชื่อเสียงของโรงเรียน	.861

ข้อพิจารณา	ค่าอำนาจจำแนก
17. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ทำให้สังคมมีปัญหาตามมาเพราะอาจมีเด็กที่เกิดมา โดยไม่มีพ่อและแม่ หรือไม่มีทั้งพ่อและแม่	.854
18. การป้องกันก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ถือเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง	.856
19. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันก่อนการมีเพศสัมพันธ์เป็นอย่างดี	.860
20. การดื่มสุรา / สารเสพติด ทำให้ขาดการป้องกันก่อนการมีเพศสัมพันธ์	.855
21. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน ไม่ก่อให้เกิดโรคร้ายแรง	.874
22. การป้องกันตนเองก่อนมีเพศสัมพันธ์ รับรู้ว่าช่วยลดความเสี่ยงของการเป็นโรคติดต่อทางเพศได้	.857
23. สถานเริงรมย์ ควรไปกับคนรัก/แฟน มากกว่าไปกับเพื่อนและครอบครัว	.856
24. สถานเริงรมย์เป็นสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับนัดพบพูดคุยกัน ได้ร้องเพลง ร่วมกันสนุกด้วยกัน เป็นการผ่อนคลายความเครียด	.861
25. สถานเริงรมย์ เป็นสถานที่ที่ไม่ควรนัดพบกับเพื่อน ๆ เพื่อพบปะสังสรรค์ เพราะเสียงดัง ทำให้พูดคุยกันไม่รู้เรื่อง	.863
26. สถานเริงรมย์ เป็นสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการจัดงานฉลองต่าง ๆ เพื่อน ๆ จะได้ร่วมสนุกกัน	.863
27. สถานเริงรมย์เป็นสถานที่ที่ไม่ควรใช้บริการแล้วเสียค่าใช้จ่ายมากและได้ประโยชน์น้อย	.858
28. สถานเริงรมย์ เป็นสถานที่ที่สามารถไปใช้บริการได้ เพื่อเป็นการเรียนรู้สังคมภายนอก	.861
29. สถานเริงรมย์เป็นสถานที่ที่ทำให้มีโอกาสถูกชวนให้ดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ได้ง่าย	.857
30. เมื่อเพื่อนชักชวนไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ท่านจะไปกับเพื่อน	.862
31. สถานเริงรมย์ เป็นสถานที่ที่จะมีการแสดงความรักระหว่างชายหญิงได้อย่างเปิดเผย	.864
32. ภายหลังเที่ยวแล้วส่วนใหญ่จะตรงกับบ้านทันที โดยไม่ไปต่อที่ไหนกับเพื่อนหรือแฟน	.857
33. การรบกวนลงสวนตัว ถือเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีของไทยที่ถือควรปฏิบัติ	.855

ข้อพิจารณา	ค่าอำนาจจำแนก
34. การถูกเนื้อต้องตัวหรือจับมือถือแขนกับเพื่อนต่างเพศ รับรู้ว่าเป็นเรื่อง เสียหาย	.856
35. ควรหลีกเลี่ยงการอยู่กับเพื่อนต่างเพศสองต่อสองในที่รโหฐาน	.854
36. การไปเที่ยวในสถานที่ที่ชอบแบบสองต่อสองหรือไปเป็นคู่ ๆ เป็นเรื่อง ปกติ	.858
37. สามารถแสดงความรักกับเพศตรงข้ามได้อย่างเปิดเผย	.863
38. การมีแฟน หรือคู่รักในวัยเรียนรับรู้ว่าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม	.859
39. การมีแฟน หรือคู่รักที่หลาย ๆ คน เป็นเรื่องธรรมดา	.858
40. เมื่อไม่พอใจกับแฟนที่คบอยู่ก็เลิกและเปลี่ยนแฟนใหม่ทันที	.857
41. ไม่ควรไปเดินเที่ยวกับแฟน หรือคนรักในชุดนักเรียนตามสถานที่ต่าง ๆ หลังเลิกเรียน	.860
42. ไม่ควรนั่งใกล้ชิดกันกับเพื่อนต่างเพศ เวลาไปเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ	.862
43. การนั่งนอนหนุนคอกันและกันของเพื่อนต่างเพศ เป็นเรื่องธรรมดา	.861
44. ฉันจะเลือกขี่มopedขี่ประเภทที่ผสมแอลกอฮอล์มากกว่าขี่มoped ประเภทน้ำมันหรือขี่มopedทั่วไป	.862
45. ฉันขี่มopedขี่ผสมแอลกอฮอล์ เมื่อไปเที่ยวสถานเริงรมย์กับเพื่อน ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศให้สนุกสนาน	.861
46. ฉันขี่มopedขี่ผสมแอลกอฮอล์กับเพื่อน ๆ เมื่อมีเรื่องไม่สบายใจ	.863
47. ฉันและเพื่อน ๆ จะขี่มopedขี่ผสมแอลกอฮอล์เมื่อมีโอกาส	.863
48. ฉันเคยหนีเรียน ไปขี่มopedขี่ผสมแอลกอฮอล์กับเพื่อน ๆ	.862
49. ฉันขี่มopedขี่ผสมแอลกอฮอล์กับเพื่อน ๆ เมื่อมีงานสังสรรค์	.859
50. ฉันจะขี่มopedขี่ผสมแอลกอฮอล์จนกว่าจะเมา	.863
51. เมื่อไปเที่ยวกับแฟน หรือคนรัก ฉันจะขี่มopedขี่แอลกอฮอล์	.865
52. ฉันขี่มopedขี่แอลกอฮอล์หรือใช้สารเสพติดในขณะที่เที่ยวกับเพื่อน ทำให้ได้รับ การยอมรับจากเพื่อน	.863
53. ฉันและเพื่อน ๆ ดู VDO/VCD ที่มีภาพแสดงบทกระหว่างชายหญิง	.859
54. ฉันและเพื่อน ๆ ดูละคร โทรทัศน์ที่มีบทปลุกเร้าอารมณ์เพศด้วยกัน	.860
55. ฉันและเพื่อน ๆ ดูภาพยนตร์โรแมนติกในโรงภาพยนตร์ที่มีการแสดง ความรักระหว่างชายหญิง	.863

ข้อพิจารณา	ค่าอำนาจจำแนก
56. ค้นรูปภาพแทรกในวารสารหรือภาพโปสเตอร์ประเภทโป๊เปลือย	.861
57. ค้นอ่านนวนิยายโรแมนติคที่มีบทกระตุ้นอารมณ์เพศ	.863
58. ค้นคู่มืออินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ที่มีภาพหรือเรื่องปลุกเร้าอารมณ์เพศ	.861
59. ค้นมักแสวงหาซื้อหนังสือโป๊มาดู	.864
60. เมื่อเพื่อนนำสื่อลามกมาให้ดู ฉันจะดู/อ่านโดยไม่โต้แย้ง	.861
รวม	.862

แบบสัมภาษณ์

“รูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก”

คำชี้แจง

ขอความกรุณาจากท่าน โปรดตอบคำถามตามธรรมชาติของท่านเกี่ยวกับรูปแบบในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และโปรดส่งคืนภายใน 15 วัน โดยที่คำตอบของท่านจะได้รับการเก็บรักษาเป็นอย่างดีจากผู้ทำวิจัย และไม่ส่งผลใด ๆ ต่อท่านทั้งสิ้น การนำผลมาอภิปรายและกล่าวถึงในภาพรวมเท่านั้น มิได้เอ่ยถึงท่านโดยตรงแต่ประการใด

ข้อมูลพื้นฐานด้านปัญหาความเสี่ยงทางเพศ จากการศึกษาข้อมูล การสอบถามข้อมูลจากครูที่ปรึกษา และนักศึกษา พบว่า ปัจจุบันนักศึกษามีปัญหาด้าน

1. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกัน
2. ด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวันอันควร
3. ด้านการแสดงพฤติกรรมทางเพศโดยเสรี
4. พฤติกรรมการบริโภคสื่อลามกและสื่อขั่วทางเพศ
5. พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์หรือยาเสพติดที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์
6. ด้านการเที่ยวสถานเริงรมย์ อันเป็นเหตุให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์

ดังนั้นในความคิดเห็นของท่าน ถ้าเราจะหารูปแบบการป้องกัน เพื่อลดพฤติกรรมเหล่านี้

ของนักเรียนลง ควรจะดำเนินการด้านใดบ้าง และควรดำเนินการอย่างไร

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้คำตอบ

ชื่อ-สกุล

ตำแหน่ง.....อายุงาน.....

หน่วยงาน.....

สถานที่ติดต่อ.....

เบอร์ติดต่อ.....

เบอร์ติดต่อ.....

ข้อมูลผู้ทำวิทยานิพนธ์

นางสาวลัดดา สายพาณิชย์ เบอร์โทร. 081-5915259

นักศึกษาปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบสอบถามรอบที่ 1

วิทยานิพนธ์ เรื่องรูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก
2. เพื่อศึกษารูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการศึกษาในการกำหนดแนวทาง และนโยบายในการแก้ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออกได้อย่างเหมาะสมกับพื้นที่และมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 8 หน้า ประกอบด้วยหัวข้อหลัก 4 หัวข้อ ได้แก่ การดำเนินการด้านภาครัฐ การดำเนินการด้านท้องถิ่น การดำเนินการด้านสถานศึกษา และการดำเนินการด้านครอบครัว
2. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความเหมาะสมและหรือความเป็นไปได้ของทุกข้อคำถาม

1. การดำเนินการด้านภาครัฐ

ข้อ	ความคิดเห็น	ความเหมาะสมและหรือ ความเป็นไปได้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	กำหนดแผนการพัฒนาสังคมให้สอดคล้องกับแผนการพัฒนาเศรษฐกิจ					
2.	รัฐต้องปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนรักชาติ รักษาวัฒนธรรมอันดีของชาติ					
3.	จัดหน่วยงานในการดูแลให้ความช่วยเหลือกลุ่มประชากรที่ต้องย้ายถิ่นฐานเพื่อหางานทำ อันเป็นเหตุให้ครอบครัวต้องแยกกันอยู่					
4.	กำหนดนโยบายที่สอดคล้องกันทั้งระบบในการดูแลด้านครอบครัว เด็กและเยาวชน ตั้งแต่ระดับประเทศ จังหวัด ท้องถิ่น วัด โรงเรียนและครอบครัว					
5.	กำหนดนโยบายให้หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านครอบครัว เด็กและเยาวชน ประสานงาน ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของแต่ละหน่วยงานให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้เกิดเอกภาพเดียวกัน					
6.	ให้ความรู้กับผู้ปฏิบัติงานด้านครอบครัว เด็กและเยาวชน เช่น พี่เลี้ยงเด็ก ครู นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา พระภิกษุ เป็นต้น ให้มีแนวคิด การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน					
7.	ควบคุมการเผยแพร่ของสื่อให้อยู่ในกรอบและขอบเขตที่กฎหมายบัญญัติไว้					
8.	กำหนดนโยบายเพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจด้านความบันเทิงเช่น คับ บาร์ โรงแรม เข้ามามีส่วนร่วมในการรณรงค์ดูแลพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ด้วยการให้สิทธิ					

ข้อ	ความคิดเห็น	ความเหมาะสมและหรือ ความเป็นไปได้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	พิเศษทางภาษี ให้การสนับสนุนด้านจัดหา นักท่องเที่ยวให้ เป็นต้น					
9.	จัดสรรงบประมาณในการบริหารจัดการให้สอดคล้อง กับพื้นที่และประชากร โดยพิจารณาถึงกลุ่มประชากร แฝงในพื้นที่ด้วย					
10.	มีระบบการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการ ปฏิบัติงานด้านครอบครัว เด็กและเยาวชน					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

2. การดำเนินการด้านท้องถิ่น

ข้อ	ความคิดเห็น	ความเหมาะสมและหรือ ความเป็นไปได้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ผู้บริหารระดับท้องถิ่นให้การสนับสนุนนโยบาย กิจกรรมด้านครอบครัว เด็กและเยาวชน					

ข้อ	ความคิดเห็น	ความเหมาะสมและหรือ ความเป็นไปได้				
		ดีมาก	พอ	ปานกลาง	พอ	น้อย
2.	จัดพื้นที่/ ลานกิจกรรมสำหรับการทำกิจกรรมใน ครอบครัว เช่น ลานกีฬา ศาลาประชาคม เป็นต้น					
3.	รณรงค์กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กันให้กับประชาชน ในหมู่บ้านและชุมชน เพื่อให้เกิดระบบดูแลเกื้อกูลซึ่ง กันและกันระหว่างเพื่อนบ้าน					
4.	สร้างเครือข่ายภายในท้องถิ่นทำงานร่วมกันในการดูแล สวัสดิภาพครอบครัว เด็กและเยาวชน					
5.	จัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ในครอบครัวอย่าง ต่อเนื่องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน					
6.	ปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนในพื้นที่เห็นความสำคัญของ สถาบันครอบครัว					
7.	จัดอบรมให้ความรู้กับประชาชน เพื่อเตรียมความพร้อม ก่อนการมีคู่ ก่อนการมีบุตร ปรับพื้นฐานให้ประชาชน เข้าใจพื้นฐานซึ่งกันและกัน เป็นการลดปัญหาครอบครัว อันส่งผลกับพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน					
8.	จัดโครงการเพื่อสานสัมพันธ์ของครอบครัว และ ประชาชนในชุมชนที่มีวัยและพื้นฐานต่างกันให้ สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข					
9.	ให้ความรู้ด้านกฎหมายครอบครัวกับพ่อแม่ผู้ปกครอง เพื่อให้เข้าใจและตระหนักถึงหน้าที่ของตนเองในการ ดูแลบุตรหลาน					
10.	สนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดกิจกรรมด้าน ครอบครัว เด็กและเยาวชน					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

3. การดำเนินการด้านสถานศึกษา

ข้อ	ความคิดเห็น	ความเหมาะสมและหรือ ความเป็นไปได้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13.	มีการยกย่อง ประกาศเกียรติคุณสำหรับนักศึกษาที่มีความประพฤติดี การเรียนดี กิจกรรมดี เพื่อเป็นตัวอย่างให้กับนักศึกษาทุกคน					
14.	จัดกิจกรรมเยี่ยมบ้าน ครูไปพบพ่อแม่ผู้ปกครองที่บ้าน เพื่อให้รู้สภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่ของนักศึกษา					
15.	มีการประสานงานให้นักศึกษามีบทบาท และส่วนร่วมกับกิจกรรมที่ครอบคลุม ทั่ว และชุมชนในท้องถิ่นจัดขึ้นอย่างต่อเนื่อง					
16.	บทบาทครูผู้สอน เข้าใจด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมของนักศึกษาอย่างแท้จริง					
17.	ให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา พูดยุติด้วยความรัก และเข้าใจทำให้นักศึกษาไว้วางใจกล้าที่จะปรึกษาเมื่อมีปัญหา					
18.	สังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา เพื่อจะได้ช่วยเหลือให้คำแนะนำได้ทันเหตุการณ์					
19.	ฝึกครูให้มีความเป็นนักสังคมสงเคราะห์ มีความมุ่งมั่นในการให้ความรู้เพียงอย่างเดียว					
20.	กำหนดนโยบาย การดูแลนักศึกษาให้ชัดเจน และให้บุคลากรทุกฝ่ายได้รับรู้ ปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

4. ด้านครอบครัว

ข้อ	ความคิดเห็น	ความเหมาะสมและหรือ ความเป็นไปได้				
		มาก ได้	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงทางสภาพ อารมณ์ ร่างกาย จิตใจ และสังคมของลูก					
2.	ปรับความคิดของผู้ใหญ่ให้คิดเชิงบวก เช่น วันวาเลน ไทน์ควรพูดถึงความรักในรูปแบบครอบครัว เพื่อน แทนที่จะมุ่งไปที่การมีเพศสัมพันธ์ในวันนี้					
3.	เลี้ยงดูด้วยความรัก ความเข้าใจ เสียสละ ให้ความสำคัญกับลูก					
4.	มีกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ภายในครอบครัวเป็น ประจำ ป้องกันลูกออกนอกบ้าน					
5.	มีกิจกรรมให้ลูกมีเวลาใกล้ชิดกับญาติพี่น้อง และผู้ อาวุโสอย่างสม่ำเสมอ					
6.	ปฏิบัติตนในเป็นตัวอย่างที่ดีกับลูก เช่น การดูแล บุพการี ไม่นอกใจคู่สมรส ไม่เที่ยว ไม่ดื่มเหล้า สูบ บุหรี่ เป็นต้น					
7.	ให้ลูกมีส่วนร่วมรับผิดชอบเรื่องต่างๆ ภายใน ครอบครัว ทำให้ลูกมีความภาคภูมิใจใน เห็นคุณค่า ความสำคัญตนเอง					
8.	มีการพูดคุย วางแผนเรื่องในครอบครัวระหว่างกัน อย่างสม่ำเสมอ					

ข้อ	ความคิดเห็น	ความเหมาะสมและหรือ ความเป็นไปได้				
		ดีมาก	พอ	พอเหมาะ	น้อย	น้อยที่สุด
10.	สร้างวินัยให้ลูกตั้งแต่เด็ก โดยไม่ให้อิสระว่าเป็นการบังคับ เช่น การนอน การทานอาหาร เป็นต้น					
11.	สร้างให้รู้จักความอดทน การรอคอยอย่างมีเหตุผลตั้งแต่เด็ก เช่น ให้เก็บเงินเพื่อซื้อของที่อยากได้ เป็นต้น					
12.	พ่อแม่ควรปรับทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ว่าเป็นเรื่องที่สามารพพูดคุยกับลูกได้					
13.	ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษากับลูก พร้อมทั้งแจ้งข้อดีข้อเสีย การปฏิบัติตนที่เหมาะสมด้วยความเข้าใจ					
14.	พ่อแม่ควรเชื่อมความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน เพื่อดูแลบุตรหลานซึ่งกันและกัน					
15.	พ่อแม่ ผู้ปกครองควรเข้าร่วมกิจกรรม กรอบรมให้รับความรู้ด้านครอบครัว เด็กและเยาวชนที่ชุมชน และหน่วยงานราชการจัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

* ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้อนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ *

นางสาวลัดดา สายพาณิชย์

แบบสอบถามรอบที่ 2

วิทยานิพนธ์ เรื่องรูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก
2. เพื่อศึกษารูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก

คำชี้แจง

แบบสอบถามการวิจัยรอบที่ 2 นี้ มีจำนวนทั้งหมด 8 หน้า เป็นรอบสุดท้ายของการวิจัยเรื่องรูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของระดับความเหมาะสมที่ท่านเลือก โดยพิจารณาคำตอบของท่านเปรียบเทียบกับคำมัธยฐานและขอบเขตพิสัยระหว่างควอไทล์ จากระดับความเหมาะสมของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดในรอบที่ 1 ท่านสามารถเปลี่ยนคำตอบได้ใหม่ หรือยืนยันคำตอบเดิมก็ได้ แต่ถ้าคำตอบของท่านในรอบที่ 2 นี้ ข้อใดไม่อยู่ในขอบเขตพิสัยระหว่างควอไทล์ ขอได้โปรดเขียนเหตุผลประกอบ ลงในช่องเหตุผลของข้อคำถามนั้น

อนึ่งหากข้อคำถามใดมิได้แสดงคำตอบเดิมของท่านไว้ เนื่องจากไม่ได้รับคำตอบข้อคำถามนั้นในแบบสอบถามรอบที่ 1 จึงขอได้โปรดให้คำตอบในรอบนี้ด้วย

นิยามศัพท์การวิจัยในรอบนี้

1. คำมัธยฐาน หมายถึง ค่าที่คำนวณได้จากคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับความเหมาะสมเท่าใดต่อข้อคำถามนั้น ๆ
2. ขอบเขตพิสัยระหว่างควอไทล์ หมายถึง ช่วงคะแนนที่แสดงความสอดคล้องของความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถามนั้น ๆ ว่ามีระดับความเหมาะสมอยู่ในช่วงใด

หมายเหตุ

ช่องของ “ความเหมาะสมและหรือความเป็นไปได้” ที่ใช้ในแบบสอบถามรอบที่ 1 ในรอบนี้ผู้วิจัยของปรับเปลี่ยนเป็น “ระดับความเหมาะสม” เท่านั้น เพื่อความสะดวกในการตัดสินใจแสดงความคิดเห็นของท่าน

สัญลักษณ์ในแบบสอบถาม

1. หมายถึง ขอบเขตพิสัยระหว่างควอไทล์แสดงความสอดคล้องในความ
คิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและ ตัวเลข หมายถึง ค่ามัธยฐานของคำตอบในแต่ละข้อคำถามของกลุ่ม
ผู้เชี่ยวชาญ

2. ดอกจันทร์สีแดง (*) หมายถึง คำตอบของท่านในรอบที่ 1

1. การดำเนินการด้านภาครัฐ

ข้อ	ความคิดเห็น	ระดับความเหมาะสม					เหตุผลประกอบ
		5	4	3	2	1	
1.	กำหนดแผนการพัฒนาสังคมให้สอดคล้องกับแผนการพัฒนาเศรษฐกิจ		4				
2.	รัฐต้องปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนรักชาติ รักษาวัฒนธรรมอันดีของชาติ	5					
3.	จัดหน่วยงานในการดูแลให้ความช่วยเหลือกลุ่มประชากรที่ต้องย้ายถิ่นฐานเพื่อหางานทำ อันเป็นเหตุให้ครอบครัวต้องแยกกันอยู่		4				
4.	กำหนดนโยบายที่สอดคล้องกันทั้งระบบในการดูแลด้านครอบครัว เด็กและเยาวชน ตั้งแต่ระดับประเทศ จังหวัด ท้องถิ่น วัด โรงเรียนและครอบครัว		4				
5.	กำหนดนโยบายให้หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านครอบครัว เด็กและเยาวชน ประสานงาน ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของแต่ละหน่วยงานให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้เกิดเอกภาพเดียวกัน		4				
6.	ให้ความรู้กับผู้ปฏิบัติงานด้านครอบครัว เด็กและเยาวชน เช่น พี่เลี้ยงเด็ก ครู นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา พระภิกษุ เป็นต้น ให้มีแนวคิด การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน	5					
7.	ควบคุมการเผยแพร่ของสื่อให้อยู่ในกรอบและขอบเขตที่กฎหมายบัญญัติไว้		4				

ข้อ	ความคิดเห็น	ระดับความเหมาะสม					เหตุผลประกอบ
		5	4	3	2	1	
8.	กำหนดนโยบายเพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจด้านความบันเทิงเช่น ผับ บาร์ โรงแรม เข้ามามีส่วนร่วมในการรณรงค์ดูแลพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ด้วยการให้สิทธิพิเศษทางภาษี ให้การสนับสนุนด้านจัดหานักท่องเที่ยวให้ เป็นต้น		4				
9.	จัดสรรงบประมาณในการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับพื้นที่และประชากร โดยพิจารณาถึงกลุ่มประชากรแฝงในพื้นที่ด้วย		4				
10.	มีระบบการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานด้านครอบครัว เด็กและเยาวชน		4				
11.	กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ของชาติให้ชัดเจน						

หมายเหตุ ข้อที่ 11 คือ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญที่เสนอในรอบที่ 1

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. การดำเนินการด้านท้องถิ่น

ข้อ	ความคิดเห็น	ระดับความเหมาะสม					เหตุผลประกอบ
		5	4	3	2	1	
1.	ผู้บริหารระดับท้องถิ่นให้การสนับสนุนนโยบายกิจกรรมด้านครอบครัว เด็กและเยาวชน	5					
2.	จัดพื้นที่/ลานกิจกรรมสำหรับการทำกิจกรรมในครอบครัว เช่น ลานกีฬา ศาลาประชาคม เป็นต้น	5					
3.	รณรงค์กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กันให้กับประชาชนในหมู่บ้านและชุมชน เพื่อให้เกิดระบบดูแลเกื้อกูลซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อนบ้าน	5					
4.	สร้างเครือข่ายภายในท้องถิ่นทำงานร่วมกันในการดูแลสวัสดิภาพครอบครัว เด็กและเยาวชน	5					
5.	จัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ในครอบครัวอย่างต่อเนื่องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน	5					
6.	ปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนในพื้นที่เห็นความสำคัญของสถาบันครอบครัว	5					
7.	จัดอบรมให้ความรู้กับประชาชน เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการมีคู่ ก่อนการมีบุตร ปรับพื้นฐานให้ประชาชนเข้าใจพื้นฐานซึ่งกันและกัน เป็นการลดปัญหาครอบครัว อันส่งผลกับพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน	5					
8.	จัดโครงการเพื่อสานสัมพันธ์ของครอบครัว และประชาชนในชุมชนที่มีวัยและพื้นฐานต่างกันให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข		4				
9.	ให้ความรู้ด้านกฎหมายครอบครัวกับพ่อแม่ผู้ปกครอง เพื่อให้เข้าใจและตระหนักถึงหน้าที่ของตนเองในการดูแลบุตรหลาน	5					
10.	สนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดกิจกรรมด้านครอบครัว เด็กและเยาวชน	5					

ข้อ	ความคิดเห็น	ระดับความเหมาะสม					เหตุผลประกอบ
		5	4	3	2	1	
11.	งบประมาณที่จัดควรสนับสนุนสำหรับกิจกรรมที่เน้นการพัฒนาตนเองและครอบครัวที่ส่งเสริมระบบคิด การฝึกวินัย						
12.	ควรมีบุคลากรที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาคนและสังคมในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น เพราะเป็นหน่วยที่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด						

หมายเหตุ ข้อที่ 11 – 12 คือ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญที่เสนอในรอบที่ 1

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. การดำเนินการด้านสถานศึกษา

ข้อ	ความคิดเห็น	ระดับความเหมาะสม					เหตุผลประกอบ
		5	4	3	2	1	
1.	ด้านกระบวนการเรียนการสอน						
	จัดหลักสูตรสอนในเรื่องเพศศึกษาให้กับนักศึกษา		4				
2.	จัดช่วงเวลาการเรียนการสอนให้เต็มวัน เพื่อลดเวลาว่างระหว่างบ้านและโรงเรียน		4				
3.	จัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้เหมาะสมกับวัยของนักศึกษา มีความปลอดภัย ไม่มีจุดเสี่ยง	5					

ข้อ	ความคิดเห็น	ระดับความเหมาะสม					
		5	4	3	2	1	เหตุผลประกอบ
4.	มุ่งสอนให้นักศึกษารู้จักคิด วิเคราะห์ ทบทวนตนเองให้มีความเคารพตนเอง มีความอดทน และมีวินัยในตนเอง	5					
5.	จัดการอบรมให้นักศึกษาได้พบและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มบุคคลที่มีประสบการณ์ผิดพลาดมาก่อน		4				
6.	ให้ความรู้ด้านกฎหมายกับนักศึกษา เกี่ยวกับการกระทำผิดทางเพศ เช่น ความผิดจากการพราดผู้เยาว์ เป็นต้น		4				
7.	นำศาสนาเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมของนักศึกษา	5					
8.	กิจกรรมการเรียนการสอน จัดกิจกรรมตามที่นักศึกษาให้ความสนใจ เพื่อให้ นักศึกษาใช้เวลาภายใน โรงเรียนเพิ่มขึ้น		4				
9.	จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และสวดเทรก เข้าไปในทุกกิจกรรม	5					
10.	มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิด มีความเข้าใจสภาพร่างกาย อารมณ์ จิตใจและสังคมของเด็ก	5					
11.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กมีจิตอาสา/จิตสาธารณะ เพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	5					
12.	ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา		4				
13.	มีการยกย่อง ประกาศเกียรติคุณสำหรับนักศึกษาที่มีความประพฤติดี การเรียนดี กิจกรรมดี เพื่อเป็นตัวอย่างให้กับนักศึกษาทุกคน	5					
14.	จัดกิจกรรมเยี่ยมบ้าน ครูไปพบพ่อแม่ผู้ปกครองที่บ้าน เพื่อให้รู้สภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่ของนักศึกษา	5					
15.	มีการประสานงานให้นักศึกษามีบทบาท และส่วนร่วมกับกิจกรรมที่ครอบครัว วัด และชุมชนในท้องถิ่น จัดขึ้นอย่างต่อเนื่อง	5					

ข้อ	ความคิดเห็น	ระดับความเหมาะสม					
		5	4	3	2	1	เหตุผลประกอบ
16.	บทบาทครูผู้สอน เข้าใจด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมของนักศึกษา อย่างแท้จริง	5					
17.	ให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา พุดคุยด้วยความรัก และ เข้าใจทำให้นักศึกษาไว้วางใจกล้าที่จะปรึกษาเมื่อมี ปัญหา	5					
18.	สังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา เพื่อจะได้ช่วยเหลือให้ คำแนะนำได้ทันเหตุการณ์	5					
19.	ฝึกครูให้มีค่านิยมรักสังคมสงเคราะห์ มากกว่ามุ่งเน้น การให้ความรู้เพียงอย่างเดียว	5					
20.	กำหนดนโยบายการดูแลนักศึกษาให้ชัดเจน และให้ บุคลากรทุกฝ่ายได้รับรู้ ปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกันทั้ง องค์กร		4				
21.	สอนให้นักศึกษารับทราบกระบวนการเปลี่ยนแปลงทาง สังคม เช่น สื่อ เทคโนโลยี วิถีเปลี่ยนแปลงสังคม และ ให้รู้อย่างเท่าทัน ปรับสภาพกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่าง ถูกต้องเหมาะสม						
22.	ส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกลุ่มที่เป็นกัลยาณมิตรต่อกัน ดูแลช่วยเหลือ ให้คำแนะนำที่ถูกที่ควรกันในกลุ่มเพื่อน						
23.	จัดหลักสูตรที่เน้นการปลูกฝัง การสร้างจิตสำนึกด้าน คุณธรรมจริยธรรม ให้เหมาะสมกับพัฒนาการตามวัย						

หมายเหตุ ข้อที่ 21 – 23 คือ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญที่เสนอในรอบที่ 1

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ด้านครอบครัว

ข้อ	ความคิดเห็น	ระดับความเหมาะสม					เหตุผลประกอบ
		5	4	3	2	1	
1.	ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงทางสภาพ อารมณ์ ร่างกาย จิตใจ และสังคมของลูก	5					
2.	ปรับความคิดของผู้ใหญ่ให้คิดเชิงบวก เช่น วันวาเลน ไทน์ควรพูดถึงความรักในรูปแบบครอบครัว เพื่อน แทนที่จะมุ่งไปที่การมีเพศสัมพันธ์ในวันนี้	5					
3.	เลี้ยงดูด้วยความรัก ความเข้าใจ เสียสละ ให้ความสำคัญกับลูก	5					
4.	มีกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ภายในครอบครัวเป็น ประจำ ป้องกันลูกออกนอกบ้าน	5					
5.	มีกิจกรรมให้ลูกมีเวลาใกล้ชิดกับญาติพี่น้อง และผู้ อาวุโสอย่างสม่ำเสมอ	5					
6.	ปฏิบัติตนในเป็นตัวอย่างที่ดีกับลูก เช่น การดูแลบุพการี ไม่นอกใจคู่สมรส ไม่เที่ยว ไม่ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เป็นต้น	5					

ข้อ	ความคิดเห็น	ระดับความเหมาะสม					เหตุผลประกอบ
		5	4	3	2	1	
7.	ให้ลูกมีส่วนร่วมรับผิดชอบเรื่องต่าง ๆ ภายในครอบครัว ทำให้ลูกมีความภาคภูมิใจใน เห็นคุณค่า ความสำคัญตนเอง	5					
8.	มีการพูดคุย วางแผนเรื่องในครอบครัวระหว่างกันอย่างสม่ำเสมอ	5					
9.	อบรมให้ลูกรู้จักเคารพตนเอง เคารพพ่อแม่ ญาติผู้ใหญ่ ผู้อาวุโส และผู้อื่น โดยพ่อแม่ควรทำเป็นตัวอย่าง	5					
10.	สร้างวินัยให้ลูกตั้งแต่เด็ก โดยไม่ให้รู้สึกว่าเป็นการบังคับ เช่น การนอน การทานอาหาร เป็นต้น	5					
11.	สร้างให้รู้จักความอดทน การรอคอยอย่างมีเหตุมีผล ตั้งแต่เด็ก เช่น ให้เก็บเงินเพื่อซื้อของที่อยากได้ เป็นต้น	5					
12.	พ่อแม่ควรปรับทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ว่าเป็นเรื่องที่สามารถพูดคุยกับลูกได้	5					
13.	ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษากับลูก พร้อมชี้แจงข้อดีข้อเสีย การปฏิบัติตนที่เหมาะสมด้วยความเข้าใจ	5					
14.	พ่อแม่ควรเชื่อมความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน เพื่อดูแลบุตรหลานซึ่งกันและกัน	5					
15.	พ่อแม่ ผู้ปกครองควรเข้าร่วมกิจกรรม การอบรมให้รับความรู้ด้านครอบครัว เด็กและเยาวชนที่ชุมชน และหน่วยงานราชการจัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ		4				
16.	ครอบครัวควรทำความรู้จักกับเพื่อน และคนใกล้ชิดของบุตรหลาน						

หมายเหตุ ข้อที่ 16 คือ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญที่เสนอในรอบที่ 1

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

* ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้อนุญาตตอบแบบสอบถามฉบับนี้ *

นางสาวลัดดา สายพานิชย์

โทร. 081-5915259

ภาคผนวก ก

- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ
- รายละเอียดคอคเคเทปจากการให้สัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญ

1. นางจิตติรัตน์ อยู่เกษม	นักสังคมสงเคราะห์ สถานพัฒนาและฟื้นฟูเด็ก จังหวัดชลบุรี
2. นางขุวธิดา รัตนพิมพ์	นักสังคมสงเคราะห์ สถานพัฒนาและฟื้นฟูเด็ก จังหวัดชลบุรี
3. นางสาวดารารพร ปลาดศรี	นักสังคมสงเคราะห์ สถานพัฒนาและฟื้นฟูเด็ก จังหวัดชลบุรี
4. นางปณิกา ประพิตรไพศาล	นักสังคมสงเคราะห์ สถานพัฒนาและฟื้นฟูเด็ก จังหวัดชลบุรี
5. นางสาววันเพ็ญ ประศาสน์เศรษฐ	นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการ พัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดชลบุรี
6. นางสาวกนกวรรณ จินตามณี	นักสังคมสงเคราะห์ บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดชลบุรี
7. นางสาวอุไรรัตน์ ขุนแก้ว	นักจิตวิทยา บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัด ชลบุรี
8. นางสาวจรินทร์พร จันทารุง	ผู้จัดการ บ้านเด็กพระมหาไถ่พัทยา มูลนิธิคุณพ่อเรย์ จังหวัดชลบุรี
9. นายสมชาย ศิริโรจน์	พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดชลบุรี

1. นางรัตนภรณ์ สมบัติตรา	ผู้อำนวยการโรงเรียนอักษรเทคโนโลยี จังหวัดระยอง
2. นางจุฑามาส เชื้อมอวยไชย	รองผู้อำนวยการโรงเรียนเทคโนโลยีศรีราชา จังหวัดชลบุรี
3. นางหนึ่งฤทัย อินทเสียร	ผู้อำนวยการโรงเรียนเทคโนโลยีศรีราชา จังหวัดชลบุรี
4. นายสมศักดิ์ วรรณภักดี	รองผู้อำนวยการ โรงเรียนอินเตอร์เทค จังหวัดชลบุรี
5. นายประพันธ์ แจ่มสว่าง	ผู้อำนวยการ โรงเรียนวิศวกรรมบริหารธุรกิจ

ภาคตะวันออก จังหวัดจันทบุรี

กลุ่มที่ 3 อาจารย์ผู้เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษา

1. นางบุญนภัส รินทร์คำ

ฝ่ายพัฒนาวินัย โรงเรียนเทคโนโลยีศรีราชา
จังหวัดชลบุรี

2. นางสาวมณฑิยาทิพย์ พุทธศรี

ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนเทคโนโลยีศรีราชา
จังหวัดชลบุรี

3. นางธีราพร สามเจริญ

ฝ่ายแนะแนว โรงเรียนอักษรพิทยบริหารธุรกิจ
จังหวัดชลบุรี

4. นางจันทร์ทิพา ศรีพ่าย

อาจารย์ที่ปรึกษา โรงเรียนอักษรพิทย
บริหารธุรกิจ จังหวัดชลบุรี

5. นางสาวอัญชิสา แซ่มประชา

ฝ่ายแนะแนว โรงเรียนเทคโนโลยีศรีราชา
จังหวัดชลบุรี

รายละเอียดถอดเทปจากการให้สัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญ

กลุ่มที่ 1 นักวิชาการ ด้านสังคมสงเคราะห์ ด้านจิตวิทยาเด็กและเยาวชน

1. นางฐิติรัตน์ อยู่เกษม

(สัมภาษณ์เมื่อวันศุกร์ที่ 19 มีนาคม 2553 เวลา 09.00 น.)

จากประสบการณ์ที่เคยสอนระดับอาชีวศึกษาอยู่ จะเห็นว่าระดับ ปวช. จะมีปัญหามากกว่า ปวส. เพราะปวส. มีความเป็นผู้นำแล้ว จะผ่านการทำงานมาแล้ว แต่ ปวช. จะเป็นเด็กที่ยังไม่ทำงาน จะที่มาเรียนต่อเนื่องจากระดับมัธยมต้น ในความที่ยังรักความสะดวกสบาย กำลังเข้าสู่วัยรุ่น นอกคนที่เรียนไปทำงานไป เวลาทำอะไรจะตามใจตนเอง เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต มีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์สูง เวลาทำอะไรไม่ค่อยนึกถึงผลเสียที่ตามมา นึกแต่ความสนุกสนาน จึงควรเสริมความรู้เกี่ยวกับเพศให้กับนักเรียน เสริมพัฒนาการของวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม ควรพูดให้เด็กรับรู้ว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นอย่างไร การป้องกันอย่างไร ให้รู้ว่าด้วยวัยแล้วยังไม่เหมาะจะมีชีวิตคู่ เพราะถ้ามีครรภ์ในขณะที่เรียนจะทำให้หมดอนาคต มีตัวอย่างไม่ว่าจะเป็นวิธีใด เป็นตัวอย่างจากบุคคลที่ล้มเหลวในชีวิตเนื่องจากการไม่ระวังตัวในด้านเพศ โดยเฉพาะเพศหญิงที่จะเสียเปรียบมากกว่าผู้ชาย ซึ่งอารมณ์อ่อนไหว แต่มีความละเอียดจึงควรสอนให้รักกันพลสงวนควั แนะนำการปฏิบัติตนให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสมที่ควร ก่อนทำอะไรให้คิดให้รอบคอบ โรงเรียนควรมีการดูแลและปกครองเด็กให้เข้มงวด จัดเวลาเรียนให้เต็มเวลา โดยประมาณ 15.00 น. มีการจัดกิจกรรมเสริมด้านกีฬาภายใน โรงเรียน ให้เด็กคิดโรงเรียนแทนที่จะออกไปข้างนอก สอดแทรกคุณธรรมให้กับเด็กพร้อมกับกิจกรรมนั้น ๆ ด้วย เช่น กิจกรรมกีฬา ก็พูดถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ การเป็นผู้นำ ความกล้าแสดงออก เป็นต้น

สำหรับปัญหาที่เด็กใช้เวลาว่างในช่วงเลิกเรียนไปกับสิ่งไม่ควร ครูควรมีบทบาทในการดูแลนอกเวลานั้นได้ เช่น การมอบหมายงานที่เฝ้าต้องทำอยู่ทุกวันอยู่แล้ว แต่ให้เด็านำมาวิเคราะห์ในหัวข้อต่าง ๆ นำเรื่องประจำวันมาแต่งเป็นกลอน วิเคราะห์ข่าวว่าเราได้เรียนรู้อะไรบ้าง จากข่าว เมื่อดูโทรทัศน์อยู่บ้านให้ตรวจสอบคำถูก คำผิดที่เกิดขึ้นในรายการโทรทัศน์ เป็นต้น แล้วนำมาส่งครู

จัดกิจกรรมด้านศาสนาให้กับเด็กเป็นประจำ เช่น พานักเรียนไปวัดในวันสำคัญทางศาสนา ทำความสะอาดวัด นิมนต์พระมาให้ความรู้ เป็นต้น หากพาไปวัดไม่ได้จะนำวัดเข้ามาโรงเรียน สอนให้เด็กรู้จักการมีความกล้าในการพูดคุยกับพระ การฝึกนั่งสมาธิ ซึ่งในกรณีที่เด็กมีปัญหาครอบครัว พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ ก็จะช่วยให้เด็กมีศาสนาเป็นที่พึ่งได้ โดยครูเก่า ๆ ควรมีบทบาทในการปฏิบัติตนในการดูแลเด็กให้ดี ครูรุ่นน้องจะได้รับการปฏิบัติมาเป็นวัฒนธรรมองค์กร เมื่อทุกคนมีแนวคิดในการดูแลนักเรียนเหมือน ๆ กันก็จะทำให้เกิดประโยชน์ของเด็ก โรงเรียนควร

เน้นสอนให้เด็กมีความดีคุณธรรม เพราะสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เป็นอย่างไรก็ตาม ถ้าโรงเรียนและครูให้ความร่วมมือกันในการขัดเกลาให้เด็กมีคุณธรรมจริยธรรม เด็กก็จะสามารถแยกแยะอะไรดีไม่ดีได้ไม่ว่าสภาพแวดล้อมจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร และนอกจากนี้ผู้บริหาร ผู้มีอำนาจในส่วนงานต่าง ๆ ควรให้การสนับสนุนการปฏิบัติงานนั้นอย่างเต็มที่

2. นางยุริดา รัตนทิพย์

(สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2553 เวลา 10.00 น.)

ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องทางเพศนั้น จากปัจจัยที่ถามว่าทั้งหมดก็จะเห็นว่ามีความเชื่อมโยงกันทั้งหมดทุกท่าน หากถามว่าควรดำเนินการป้องกันอย่างไรบ้าง สิ่งที่สำคัญที่สุดควรเริ่มมาจากครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันหลักพื้นฐานที่มีส่วนช่วยสร้างบุคคลขึ้นมา ผ่านกระบวนการอบรมเลี้ยงดู สภาพแวดล้อม ตลอดจนการเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งถ้าขาดคำแนะนำที่ถูกต้องจากผู้ปกครองทำให้เกิดปัญหาเมื่อโตขึ้น ครอบครัวต้องให้ความรัก ความอบอุ่น มีเวลาให้การดูแลอย่างใกล้ชิดเป็นตัวอย่างที่ดีให้แกลูก ให้คำปรึกษาชี้แนะในสิ่งที่ถูกต้อง เพราะเด็กในวัยนี้มีความอยากรู้อยากเห็น มีความเชื่อมั่นในตนเองมาก เชื่อเพื่อนมากเมื่อรวมกลุ่มกัน ได้มีการแข่งขันกันภายในกลุ่มเพื่อน ทำให้อาจจะแสดงความกล้าในเรื่องที่ไม่เหมาะสมเมื่อมีการท้าทายกันเกิดขึ้น ประกอบกับมีสื่อที่แพร่อย่างรวดเร็ว ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราไม่สามารถควบคุมได้ทั้งหมด จะเห็นได้จากการที่เด็กเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในเรื่องเพศได้อย่างง่ายดาย แต่ผู้ใหญ่กลับยังมีความคิดว่าเป็นเรื่องที่ยังไม่ถึงวัยที่จะรับรู้ จึงไม่ค่อยอยากจะอธิบาย ให้ความกระจ่างกับเด็กมากนัก เมื่อเด็กเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง ก็จะทำให้ไปหาวิธีการรับรู้ด้วยตนเอง ซึ่งมีทั้งถูกและผิดนั่นเอง

การป้องกันที่เหมาะสมที่สุดจึงควรเริ่มทำที่ครอบครัวเป็นหลักเมื่อครอบครัวมีความเข้มแข็ง จัดกิจกรรมในครอบครัวให้มากขึ้น พ่อแม่ที่ทำงานควรแบ่งเวลาให้ลูกในวันหยุด ไม่ได้ทั้งสองคน ก็อย่างน้อยสักคนก็ได้ แต่ถ้าเป็นครอบครัวที่มีปู่ย่าตายายอยู่ด้วย ยิ่งควรจัดกิจกรรมให้เด็กได้ใกล้ชิดกับคนแก่ให้มาก ๆ เป็นการพัฒนาด้านจิตใจให้อ่อนโยน เพราะคนแก่มักจะอารมณ์เย็น ทำให้เด็กมีความนิ่งขึ้น มีการมอบหมายหน้าที่ภายในบ้านแต่ต้องให้เค้าเกิดความภาคภูมิใจในสิ่งที่ทำด้วย ยิ่งถ้าให้พี่น้องร่วมกันทำแล้ว จะทำให้เค้ามีเพื่อนที่เป็นพี่น้องกันเอง ในช่วงวัยรุ่นพ่อแม่ควรเข้าใจพฤติกรรมของเด็กในวัยนี้ด้วย ให้ความเข้าใจมาก ๆ ฟังในสิ่งที่ลูกจะพูด มองในสิ่งที่ลูกจะทำ ให้คำแนะนำเมื่อมีโอกาส นอกจากนี้สถานศึกษาก็ควรมีบทบาทในการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับเด็ก ครูให้ความสนใจ คัดลวดลายพฤติกรรมเด็กอย่างใกล้ชิด เมื่อเริ่มมีอะไรผิดปกติ ควรรีบดำเนินการแก้ไขให้เร็วที่สุด ด้วยการพูดคุย ให้เด็กไว้วางใจที่จะพูดคุยได้ในทุก ๆ เรื่อง เพื่อลดอัตราการปรึกษาเพื่อน ซึ่งบางกรณีอาจได้รับคำแนะนำที่ไม่เหมาะสมได้

3. นางสาวดารพร ปลาดศรี

(สัมภาษณ์เมื่อวันศุกร์ที่ 19 มีนาคม 2553 เวลา 10.30 น.)

ควรเริ่มจากครอบครัวที่ต้องมีเวลาดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด ด้วยความรัก ความเข้าใจ พร้อมให้ความรู้ความคิดให้กับเด็กว่าสิ่งใดผิดสิ่งใดถูก ให้รู้จักการเลือกสิ่งที่ดีให้แก่ตนเอง เช่น เลือกบริโภคสื่อที่เหมาะสม เข้าใจหน้าที่สื่อ ว่ามีไว้เพื่ออะไร ไม่ใช่ดำเนินตามสิ่งที่สื่อชี้นำทั้งหมด ผู้ปกครองควรให้ข้อคิดกับเด็กบ้างเมื่อมีการรับชมสื่อร่วมกันในบ้าน จัดทำกิจกรรมภายในครอบครัวโดยให้ลูกมีบทบาท มีส่วนร่วมในกิจกรรมภายในครอบครัวให้มากที่สุด เพื่อให้ครอบครัวเป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยว ไม่ไปใช้เวลากับสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ควรจะทำตั้งแต่ยังเด็ก ไม่ควรมาเริ่มต้นเมื่อก้าวเข้าสู่วัยรุ่น เพราะช่วงวัยนี้มักจะติดอยู่กับเพื่อนไปแล้ว ถ้าเริ่มต้นช้าเกินไปจะทำให้ลักษณะนิสัย มุมมอง พฤติกรรมของเด็กก็จะแก้ไขได้ยากขึ้น

เมื่อครอบครัวดูแลแล้วสภาพแวดล้อมภายนอกครอบครัว ตัวของเด็กต้องเหมาะสมกับสภาพวัยของเด็กในแต่ละช่วงด้วยเช่นกัน อันประกอบด้วยสถานศึกษา เพื่อน ครู บุคคลรอบข้าง ภายในชุมชน ผู้ปกครองจึงควรเลือกสิ่งแวดล้อมที่ดีเหมาะสมกับเด็ก โดยสถานศึกษาควรมีการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ หลีกเลี่ยงแหล่งที่จะทำให้เด็กสามารถมีส่วนร่วมได้ จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่เด็กมีความสนใจ มิใช่มาจากความบังคับของผู้ใหญ่อย่างเดียว โดยเฉพาะกิจกรรมในเวลาว่างของเด็ก เมื่อกิจกรรมนั้นเด็กมีความสนใจ ก็จะทำให้เด็กใช้เวลาว่างกับสิ่งที่สนใจมีประโยชน์ แทนที่จะใช้ในการพูดคุยกันในเรื่องไร้สาระ เรื่องเพศ ควรจัดเวลาในการเรียนการสอนให้เด็กใช้เวลาอยู่ในโรงเรียนให้มากขึ้น เพราะสังเกตว่าปัจจุบันโรงเรียนอาชีวศึกษาจัดการเรียนการสอนเน้นเป็นช่วงเช้า ช่วงบ่าย เด็กเลิกเรียนเร็วเกินไป ในระดับ ปวศ. ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร แต่ระดับ ปวช. นั้น ยังมีโอกาสใช้เวลาว่างที่อยู่นอกโรงเรียนไปทำอะไรที่ไม่เหมาะสมได้ ประกอบกับสภาพแวดล้อมนอกโรงเรียน อาจมีแหล่งชัวยุมาก เช่น สถานบันเทิง บาร์เกย์ ติวร้องเพลงคาราโอเกะ ในห้างสรรพสินค้า ซึ่งเหล่านี้ปราศจากผู้ใหญ่ดูแลทั้งสิ้น

สิ่งสุดท้ายก็คือตัวเด็กเอง ซึ่งปกติในวัยนี้มักอยากรู้ อยากเห็น อยากลอง มากกว่าปกติอยู่แล้ว มีความสนใจเพศตรงข้ามแต่ยังขาดเหตุผลในการตัดสินใจอยู่ เชื่อคำของเพื่อนเมื่อมีการรวมกลุ่มกัน ผู้ใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับเด็กจึงควรสร้างเกาะป้องกันสิ่งเหล่านี้ให้มาก ๆ และควรสร้างตั้งแต่เด็ก ๆ ไม่ว่าจะโดยครอบครัว สถานศึกษา คนในชุมชนก็ดี คนรอบ ๆ ข้างควรใส่ใจทำตัวให้เป็นตัวอย่าง ให้ศาสนาเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ระบบสอดส่องดูแลซึ่งกันและกัน ในเครือข่าย ส่วนหน่วยงานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน การมีนโยบายที่ชัดเจนในการดูแล ให้ความคุ้มครองเด็ก เช่น ผู้ประกอบการต่าง ๆ ควรให้ความสำคัญกับระเบียบ กฎหมายที่คุ้มครองเด็กและเยาวชน ปฏิบัติตามให้เคร่งครัด ให้การใช้วิธีการยอม ๆ ให้เด็กไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ยังไม่เหมาะสมกับวัย โดยรวม ๆ แล้วก็จะดีขึ้นต่อไป

(สัมภาษณ์เมื่อวันศุกร์ที่ 19 มีนาคม 2553 เวลา 10.30 น.)

ควรเริ่มจากครอบครัวที่ต้องมีเวลาดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด ด้วยความรัก ความเข้าใจ พร้อมให้ความรู้ความคิดให้กับเด็กว่าสิ่งใดผิดสิ่งใดถูก ให้รู้จักการเลือกสิ่งที่ดีให้แก่ตนเอง เช่น เลือกบริโภคสื่อที่เหมาะสม เข้าใจหน้าที่สื่อ ว่ามีไว้เพื่ออะไร ไม่ใช่คำเนนดามที่สื่อชี้นำทั้งหมด ผู้ปกครองควรให้ข้อคิดกับเด็กบ้างเมื่อมีการรับชมสื่อร่วมกันในบ้าน จัดทำกิจกรรมภายในครอบครัวโดยให้ลูกมีบทบาท มีส่วนร่วมในกิจกรรมภายในครอบครัวให้มากที่สุด เพื่อให้ครอบครัวเป็นสิ่งที่เหนียว ไม่ไปใช้เวลากับสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ควรจะทำตั้งแต่ยังเด็ก ไม่ควรมาเริ่มต้นเมื่อก้าวเข้าสู่วัยรุ่น เพราะช่วงวัยนี้มักจะติดอยู่กับเพื่อนไปแล้ว ถ้าเริ่มต้นช้าเกินไปจะทำให้ลักษณะนิสัย มุมมอง พฤติกรรมของเด็กก็จะแก้ไขได้ยากขึ้น

เมื่อครอบครัวดูแลดีแล้วสภาพแวดล้อมภายนอกครอบครัว ด้วของเด็กต้องเหมาะสมกับสภาพวัยของเด็กในแต่ละช่วงด้วยเช่นกัน อันประกอบด้วยสถานศึกษา เพื่อน ครู บุคคลรอบข้าง ภายในชุมชน ผู้ปกครองจึงควรเลือกสิ่งแวดล้อมที่ดีเหมาะสมกับเด็ก โดยสถานศึกษาควรมีการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ หลีกเลี่ยงแหล่งที่จะทำให้เด็กสามารถมีส่วนร่วมได้ จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่เด็กมีความสนใจ มิใช่มาจากความคิดของผู้ใหญ่อ้างเดียว โดยเฉพาะกิจกรรมในเวลารว่างของเด็ก เมื่อกิจกรรมนั้นเด็กมีความสนใจ ก็จะทำให้เด็กใช้เวลาไปกับสิ่งที่สนใจมีประโยชน์ แทนที่จะใช้ในการพูดคุยกันในเรื่องไร้สาระ เรื่องเพศ ควรจัดเวลาในการเรียนการสอนให้เด็กใช้เวลาอยู่ในโรงเรียนให้มากขึ้น เพราะสังเกตว่าปัจจุบันโรงเรียนอาชีวศึกษาจะจัดการเรียนการสอนแบ่งเป็นช่วงเช้า ช่วงบ่าย เด็กเลิกเรียนเร็วเกินไป ในระดับ ปวส. ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร แต่ระดับ ปวช. นั้นยังมีโอกาสใช้เวลาว่างที่อยู่นอกโรงเรียนไปทำอะไรที่ไม่เหมาะสมได้ ประกอบกับสภาพแวดล้อมนอกโรงเรียน อาจมีแหล่งชัวยุมมาก เช่น สถานบันเทิง บาร์เบียร์ ตู้ร้องเพลงคาราโอเกะ ในห้างสรรพสินค้า ซึ่งเหล่านี้ปราศจากผู้ใหญ่ดูแลทั้งสิ้น

สิ่งสุดท้ายก็คือตัวเด็กเอง ซึ่งปกติในวัยนี้มีความอยากรู้อยากเห็น อยากลอง มากกว่าปกติอยู่แล้ว มีความสนใจเพศตรงข้ามแต่ยังขาดเหตุผลในการตัดสินใจอยู่ เชื่อคำของเพื่อนเมื่อมีการรวมกลุ่มกัน ผู้ใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับเด็กจึงควรสร้างเกาะป้องกันสิ่งเหล่านี้ให้มาก ๆ และควรสร้างตั้งแต่เด็ก ๆ ไม่ว่าจะเป็นโดยครอบครัว สถานศึกษา คนในชุมชนที่ดี คนรอบ ๆ ข้างควรใส่ใจทำให้เป็นตัวอย่าง ให้ศาสนาเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ระบบสอดส่องดูแลซึ่งกันและกัน ในเครือข่าย ส่วนหน่วยงานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน ควรมีนโยบายที่ชัดเจนในการดูแล ให้ความคุ้มครองเด็ก เช่นผู้ประกอบการต่าง ๆ ควรให้ความสำคัญกับระเบียบ กฎหมายที่คุ้มครองเด็กและเยาวชน ปฏิบัติตามให้เคร่งครัด ให้ควรใช้วิธีการขอม ๆ ให้เด็กไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ยังไม่เหมาะสมกับวัย โดยรวม ๆ แล้วก็ควรจะเน้นไปที่

ครอบครัว เป็นสำคัญในการใส่ใจสิ่งดี ๆ ไปในตัวเด็ก ใช้ระบบครอบครัวมาช่วยเหลือด้วยความเข้าใจ และความรัก เด็กก็จะได้รับคนพ่อแม่พี่น้อง รักตัวเองมาก ๆ เกินกว่าจะทำในสิ่งที่ไม่ควร

4. นางปณิกา ประพิตรไพศาล

(สัมภาษณ์เมื่อวันศุกร์ที่ 19 มีนาคม 2553 เวลา 11.30 น.)

การป้องกันที่ควรทำควรเป็นความร่วมมือกันกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ครอบครัว วัด โรงเรียนและชุมชนที่อยู่รอบข้างต้องช่วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบในเขตชุมชนนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็น อบต. เทศบาล รับผิดชอบอย่างไรบ้าง ครอบครัว เป็นสถาบันหลักที่เด็กใช้ชีวิตอยู่ตั้งแต่เกิด พ่อแม่ที่ดีควรศึกษาความเปลี่ยนแปลงของเด็กในแต่ละวัย เอาใจใส่ ให้ความรัก ให้การดูแล และให้ความสำคัญกับเด็ก ทำให้เด็กมีความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง สอนให้รู้จักหน้าที่เล็ก ๆ น้อยภายในบ้าน ให้เด็กรู้จักหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งในบ้าน ฝึกให้ทำ ตั้งแต่เด็ก จะทำให้เด็กรู้จักรักในหน้าที่ได้หนทางหนึ่ง ควรมีการจัดกิจกรรมร่วมกันบ้างในแต่ละสัปดาห์ ให้ความเป็นกันเองกับเด็ก ให้เด็กรู้สึกเชื่อใจในตัวคนในครอบครัวจะทำให้เด็กเมื่อมีปัญหา จะกลับมาปรึกษาคนในบ้านแทนที่จะไปปรึกษาคณอื่น ให้ความสำคัญกับเพื่อนบ้านเพื่อช่วยเหลือกันดูแลบุตรหลานแต่ละบ้าน

โรงเรียนซึ่งก็ต้องเป็นระบบมาตั้งแต่โรงเรียนระดับประถม มัธยมศึกษามาเลย คือครูต้องเข้าใจพัฒนาการของเด็ก อบรมสั่งสอนด้านคุณธรรมจริยธรรม จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการให้มาก พร้อม ๆ กับพัฒนาด้านวิชาการ และกิจกรรมควรเป็นสิ่งที่เด็กมีความรัก ความสนใจเพื่อให้เค้าได้ทุ่มเทเวลาไปใช้ในกิจกรรมนั้น ๆ แทนที่จะพาเพื่อนไปเที่ยวกันในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ลดความเสี่ยงในการพบปะกับสิ่งที่ไม่เหมาะสมได้ด้วย ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ควรสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมเข้าไปทุกกิจกรรม เพื่อให้ซึมซับเข้าไปทุกวัน ครูต้องขยันพูด ขยันเตือนด้วยความรัก ความเข้าใจ ไม่ใช่การดุ การทำให้อกหัก พร้อมกันนี้ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญในการสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมอย่างจริงจัง มีนโยบายที่ชัดเจนพร้อมงบประมาณที่เหมาะสม

วัดและชุมชนถือเป็นส่วนเดียวกันที่สามารถช่วยครอบครัวและโรงเรียนดูแลได้ โรงเรียนอาจจะเป็นผู้ไปติดต่อให้เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมของโรงเรียน เพื่อให้อบรมเด็ก ส่วนชุมชนน่าจะเป็นความรับผิดชอบของผู้บริหารชุมชนนั้น ๆ ที่ต้องให้ความสำคัญกับการดูแลเด็กและเยาวชน เช่น มีการจัดค่ายเยาวชน มีการจัดพื้นที่สีขาวไว้สำหรับเด็กและเยาวชนได้แสดงความสามารถอย่างชัดเจน เมื่อมีเวลาว่างมารวมกลุ่มกันทำกิจกรรมดี ๆ ให้บทบาทเด็กและเยาวชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของชุมชน โดยขอความร่วมมือผ่านไปยังโรงเรียนให้จัดเด็กเข้าร่วม เพื่อให้เขารู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญต่อคนอื่น ๆ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

จัดกิจกรรมประเภทจิตอาสาให้มากขึ้น

5. นางสาววันเพ็ญ ประศาสน์เศรษฐ

(สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2553 เวลา 15.30 น.)

ปัญหาเหล่านี้มักจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่เป็นช่องว่างของโรงเรียนและบ้าน จึงควรนำหลัก 4 เสาหลัก มาใช้ในการป้องกัน ซึ่งประกอบด้วย บ้าน วัด โรงเรียนและท้องถิ่น เมื่อเสาทั้ง 4 มีความเข้มแข็ง ผู้คนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่นั้นก็จะเข้มแข็งไปด้วย เพราะปัจจุบันการกระจายอำนาจเข้าสู่ท้องถิ่นมีมากขึ้น มีการกระจายงบประมาณมาให้ท้องถิ่นดำเนินการบริหารจัดการเองตามความเหมาะสม จึงควรมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการดูแลเด็กและเยาวชนในพื้นที่ โดยนำงบประมาณมาสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ จัดกิจกรรมดนตรี กีฬา ศิลปะ ซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กและเยาวชนมีความสนใจ กำหนดพื้นที่ที่สามารถให้เด็กได้ใช้เวลาได้ตลอดชีวิต วัดเข้ามามีบทบาทกับเด็กผ่านทางบ้านและโรงเรียน จัดการอบรมศีลธรรม ฝึกให้รู้จักการมีสมาธิเพื่อจะได้เป็นคนที่มีหลักในการยึดได้

- ใช้ระบบการส่งต่อ คือสังคมทั้ง 4 เสาหลัก ต้องช่วยกันดำเนินการตั้งแต่เป็นเด็กเล็ก ๆ มีการกำหนดโครงสร้างความคิดใหม่ ซึ่งจะทำให้ต้องตัดรูนก่อน แล้วเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงระบบสังคมในท้องถิ่นนั้นทั้งระบบพร้อม ๆ กัน โดยให้มุ่งเน้นการพัฒนา 3 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านความเคารพ - ฝึกให้เด็กรู้จักเคารพตนเอง เคารพพ่อแม่พี่น้อง คนในครอบครัว เคารพผู้อื่น เคารพผู้อาวุโสกว่า
2. สร้างวินัย ขการฝึกนั้นต้องให้เด็กทำด้วยความเต็มใจ ไม่ให้รู้สึกว่าคุณบังคับ ใช้หลักของศีล 5 นั้นแหละเป็นแนวทางในการฝึกได้
3. ทำให้รู้จักความอดทน ตั้งแต่เล็ก ๆ ต้องฝึกให้เด็กรู้จักการรอคอย อย่างมีเหตุมีผล เป็นจุดเริ่มต้นที่ดีที่ทำให้เด็กรู้จักคำว่า “อดทน” แต่ต้องไม่ให้รู้สึก “อดอยาก” มันต่างกันมาก เมื่อโตขึ้นเด็กก็จะสามารถต่อสู้กับสิ่งยั่วยุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมจากสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา สอนให้รู้จักการทำความดี

ซึ่งผู้ที่ควรมีส่วนร่วมในการพัฒนานี้ ทำได้ทั้งพ่อแม่คนในบ้าน ผ่านพี่เลี้ยงเด็ก เพราะส่วนใหญ่พ่อแม่ในสมัยนี้มักจะต้องทำงาน ไม่มีเวลาดูแลลูกเอง และเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ปู่ย่าตายายจะอยู่ต่างจังหวัด พี่เลี้ยงจึงมีบทบาทมากขึ้นเพราะใช้เวลาอยู่กับเด็กมาก จึงควรฝึกให้พี่เลี้ยงเด็กเหล่านี้มีความรู้ในการดูแลและพัฒนาการเด็กเป็นอย่างดี โรงเรียนก็ต้องทำเช่นเดียวกัน และทำอย่างต่อเนื่องไปทุกส่วน ส่งต่อกันเป็นทอด ๆ ให้ทุกคนในแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคิดให้เหมือนกัน เมื่อโตขึ้นเด็กก็จะมีภูมิป้องกันติดตัวมาด้วย ผู้นำท้องถิ่นควรมีจิตสำนึกในการช่วยดูแลเรื่องที่ไม่มีความครอบคลุมได้ เช่น สถานบันเทิงในพื้นที่ ควรให้ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ผู้ใหญ่เข้าถึง เด็ก

เข้าถึงยาก ผู้ประกอบการก็ต้องเคร่งครัดกฎหมาย แต่ถ้าเราสร้างภูมิคุ้มกันแข็งแรง ถึงผู้ประกอบการจะไม่เคร่งครัด เด็กก็จะไม่เป็นไร เพราะมีภูมิป้องกันแล้ว

แต่อาจมีปัญหาในการดำเนินการจากปัจจัยจุด ที่เกิดขึ้นได้ เพราะพื้นที่ภาคตะวันออก โดยเฉพาะในชลบุรี มีคนย้ายถิ่นฐานมาทำงานกันมาก เมื่อเป็นคนต่างถิ่นที่มาอยู่ในชุมชนนั้น ๆ ความกลัวที่จะทำผิดจะน้อยลง เพราะถือว่าไม่มีใครรู้จัก ภาครัฐจึงควรจัดกระบวนการป้องกันให้เหมาะสมกับพื้นที่ด้วยกิจกรรม เช่น สร้างพื้นที่ดี จัดกิจกรรมที่คนในสังคมให้ความสนใจ กิจกรรมที่ครอบครัวร่วมกันทำได้ สร้างให้มีจิตอาสา หรือจิตสาธารณะ มีการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรม จะทำให้เกิดกลุ่มเล็ก ๆ ได้มีเพื่อนดี ๆ ส่วนคนที่ไม่เข้ากลุ่มต้องพยายามให้เข้ามามีส่วนร่วมให้ได้ โดยดูว่าจริง ๆ เด็กชอบอะไร ทำไมไม่เข้ากลุ่มเพื่อน และเมื่อถึงวัยที่สมควรก็ต้องให้ความรู้แก่เด็กในเรื่องเพศให้ชัดเจน และจากการฝึกมาตั้งแต่ต้นจะทำให้เด็กสามารถควบคุมตัวเองได้ มีความอดทนต่อความต้องการทางเพศได้เช่นกัน ซึ่งในปัจจุบันหน่วยงานรัฐกำลังทำศูนย์ 3 วัย ในจังหวัดน่านร่องอยู่ ซึ่งชลบุรีก็เป็นจังหวัดน่านร่องเช่นเดียวกัน โดยมีแนวคิดในการพัฒนาคน เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นครอบครัว การดูแลครอบครัว ประกอบด้วย

1. เตรียมพร้อมก่อนมีลูก - มีการจัดอบรมให้ความรู้ด้านเศรษฐกิจ ความพร้อมทางใจ ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ความพร้อมทางร่างกายให้กับคนที่จะเริ่มต้นชีวิตครอบครัว
2. เตรียมพร้อมก่อนมีลูก ให้ความรู้ในการเตรียมความพร้อมสำหรับครอบครัวที่จะตัดสินใจมีลูก เพื่อให้ลูกเกิดมาอย่างมีคุณภาพ
3. ครอบครัวเสริมกายใจ
4. เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมภายในบ้านซึ่งเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่บางครั้งพ่อแม่มองข้ามไป เช่น ให้ลูกมีส่วนร่วมในการทำงานบ้าน อย่างรำคาญเมื่อเด็กทำแล้วไม่เรียบร้อย ไม่สะอาด แต่ต้องให้ทำเพื่อให้เด็กมีความรู้สึกรู้ว่าตนเองสำคัญ มีประโยชน์ และได้อยู่ร่วมกับพ่อแม่

5. ผู้สูงวัยसानไยรัก การนำคนแก่เข้ามามีบทบาทในการดูแลสั่งสอนลูกหลาน หรือถ้าเป็นครอบครัวที่แยกกัน พ่อแม่ต้องปฏิบัติหน้าที่ดีให้ลูกเป็นตัวอย่าง เช่น การพาลูกไปเยี่ยมปู่ย่าตา ยายเป็นประจำ ถึงลูกไม่ชอบก็ไม่ได้สนใจ ต้องพาไปด้วยทุกครั้ง เพื่อให้ลูกเป็นตัวอย่างว่าเราที่เป็นลูกเมื่อแยกกันอยู่ก็ยังดูแลเอาใจใส่พ่อแม่ เมื่อลูกโตขึ้นเค้าจะทำกับเราเหมือนกัน

ซึ่งถ้าทั้งระบบ 4 เสาหลักสามารถ เริ่มต้นทำพร้อมกัน มีการส่งต่อกันอย่างเป็นระบบ และทำไปในทางเดียวกันทั้งระบบ เด็กรุ่นที่เราเริ่มต้นเปลี่ยนแปลง โครงสร้างชุมชน เมื่อเค้าเติบโตขึ้นมา ก็จะทำให้เป็นเด็กดีมีคุณธรรมได้ไม่ยาก เพราะปัญหาทุกอย่างถ้าเราตั้งใจแก้ไขจริง ๆ แก้ไขได้ทุกปัญหา

6. นางสาวกนกวรรณ จินตามณี

(สัมภาษณ์เมื่อวันจันทร์ที่ 22 มีนาคม 2553 เวลา 9.00 น.)

จากในปัจจุบันเด็กสามารถเข้าถึงข้อมูลได้มากและรวดเร็ว ขึ้น ดังนั้นสถานศึกษาควรป้องกันด้วยการพูดคุยให้เด็กทราบถึงผลของการกระทำว่าจริง ๆ แล้วการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมีผลทางกฎหมาย ถ้าผู้ใหญ่เขาต้องการเอาเรื่องขึ้นมาก เพราะอายุยังไม่ถึง 20 ปี ให้ความรู้ด้านโรคติดต่อ ให้รู้หลักที่ถูกต้องถ้าจะมีเพศสัมพันธ์ เพราะปัจจุบันนี้เรื่องเพศกลายเป็นเรื่องธรรมดา เด็กจะมีความอยากรู้อยากเห็น นำตัวอย่างความผิดพลาดให้เด็กได้รับรู้ เป็นวิดีโอเทป เป็นตัวบุคคลก็ได้ เด็กมีความกล้าในการแสดงออกทางเพศกับเพศตรงข้ามได้ด้วย ผู้ปกครองต้องดูแล เป็นหูเป็นตาในการดูแลเด็กให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสม

สถานศึกษาควรส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม พาไปเข้าค่ายในวัด ให้พระช่วยในการอบรมอย่าง เช่น การเทศน์ของพระพยอมที่มีการเปิดวิดีโอการทำแท้งให้ดู เพราะปัจจุบันรูปแบบการเทศน์ของพระมีความน่าสนใจ สนุกสนานขึ้น มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนด้านการดูแลเด็ก หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ดูแลสวัสดิภาพเด็ก ก็ควรเข้าร่วมกับสถานศึกษาเพื่อให้ความรู้เด็กด้านเพศด้วย มีการดูแลสื่อ ควบคุมให้เสนอข้อมูลที่เหมาะสม จัดกิจกรรมที่เด็กสนใจ เช่น ดนตรี กีฬา การเดินร่ำ ที่เด็กสนใจ เพื่อไม่ให้เด็กไม่มีเวลาว่างมากเกิน ไป พาเด็กไปแสดงความสามารถเพื่อให้เด็กมีความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งชุมชน อบค. สามารถดำเนินการได้ สำหรับกิจกรรมในชุมชนให้เด็กมีส่วนร่วมด้วย เพื่อให้เกิดความคิดที่เป็นจิตอาสา ยกตัวอย่างชีวิตคนรอบข้างที่ประสบปัญหาจากการผิดพลาดด้านเพศให้เด็กดู

ให้ความรู้กับพ่อแม่ เพื่อให้เห็นความสำคัญของการปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีของลูก รับฟังปัญหาของเด็กเมื่อมีปัญหา อย่างเช่นหน่วยงานของรัฐจัดให้มีเครือข่ายศูนย์ 3 วัย ก็มีประโยชน์เช่นกันเพราะมีแนวคิดในการปรับพฤติกรรมของครอบครัวในวัยที่ต่างกันให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างดี อาศัยหลักการดูแลตนในบ้านใกล้เรือนเคียงกัน ให้ข้อมูลลูกหลานในแต่ละบ้าน แต่ไม่ใช้การจ้องจับผิด

โดยสรุปก็คือครอบครัวต้องเป็นหลักในการดูแลพูดคุยกับเด็กให้มากขึ้น สอนให้เหมาะกับวัย ตามสภาพความเป็นจริง และรับฟังเด็กให้มาก ๆ

7. นางสาวอุไรรัตน์ ขุดแก้ว

(สัมภาษณ์เมื่อวันจันทร์ที่ 22 มีนาคม 2553 เวลา 10.00 น.)

ควรมีการสอนให้ความรู้ด้านการป้องกันตัวเองให้ปลอดภัยจากเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสม หลักการคุ้มครองกำเนิด มีการจัดหลักสูตรให้ความรู้ด้านเพศในสถานศึกษา โดยเฉพาะกลุ่มเด็กที่เรียนดีเป็นคนดี เด็กที่ไม่มีปัญหา เพราะกลุ่มนี้มีความอ่อนไหว และตามคนไม่ค่อยทันเนื่องจากเป็น

กลุ่มที่จิตดี ซื่อเกินไปในบางครั้งอาจจะถูกหลอกได้ เพราะจากสถิติที่เข้ามาในศูนย์ที่มีปัญหาการท้องจะเป็นเด็กกลุ่มนี้ ถ้าถามจะบอกว่าไม่รู้จักริธีการป้องกัน รวมไปถึงการให้ความรู้กับพ่อแม่ด้วย ปรับทัศนคติเรื่องเพศของพ่อแม่ เพราะบางครอบครัวยังมีความคิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่เด็กยังไม่ควรทราบ พ่อแม่ต้องเอาใจใส่สูงมากขึ้น เพราะเด็กบางคนไม่ไว้วางใจพ่อแม่มากนัก แต่เมื่อมีปัญหาจะไปคุยกับเพื่อน ควรมีการรณรงค์ให้ความสำคัญกับครอบครัว มีการจัดกิจกรรมให้ครอบครัวได้ทำร่วมกันในวันหยุด ซึ่งอาจจะเป็นกิจกรรมจากหน่วยงานของรัฐ เอกชน หรือเป็นกิจกรรมที่ครอบครัวพ่อแม่คิดขึ้นมาเองก็ได้ ทำกับข้าวร่วมกัน ทำความสะอาดบ้านพร้อม ๆ กัน เมื่อทำกิจกรรมร่วมกัน เด็กก็น่าจะมีจิตใจฝกฝักที่จะใช้ชีวิตอยู่ภายในบ้านมากกว่าจะออกไปกับเพื่อนนอกบ้าน

หน่วยงานในพื้นที่ เช่น สาธารณสุข สถานีอนามัย ควรมีการเข้าไปพบปะเด็กภายในโรงเรียนให้ความรู้ คอยย้ำเตือน ยกตัวอย่างให้เด็กเห็นอันตรายจากการมีเพศในวัยที่ไม่เหมาะสม มีการจัดพื้นที่ในการจัดกิจกรรมสำหรับครอบครัวหรือสำหรับเด็กและเยาวชนบ้าง พร้อมกับรณรงค์ให้คนในชุมชนเห็นความสำคัญของครอบครัว กระตุ้นให้คนในชุมชนมากใช้พื้นที่ที่จัดกิจกรรมให้ ศาสนสถานในพื้นที่ก็สามารถสนับสนุนหน่วยงานต่าง ๆ ด้วยการให้ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมให้เด็กมีศาสนาเป็นที่พึ่งพิง จะได้มีความยับยั้งชั่งใจ มีสติความคิดที่รอบคอบ มีความเข้มแข็ง สามารถปฏิบัติความต้องการทางเพศ หรือการชักจูงสิ่งที่ไม่เหมาะสมไม่ควรจากสภาพแวดล้อมและบุคคลรอบข้างได้เป็นอย่างดี

ถ้าแต่ละส่วนให้ความร่วมมือกัน และปฏิบัติอย่างเป็นรูปแบบที่ชัดเจน เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นครอบครัวเด็ก ชุมชนที่อยู่ในพื้นที่ให้การสนับสนุน ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของเด็กก็จะลดลง เพราะคนในพื้นที่ไม่มีใครมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เด็กก็จะมีความเกรงใจคนอื่น กลัวพ่อแม่อับอาย มีความระมัดระวังตัวเองมากขึ้น ไปด้วยเช่นกัน

8. นางสาวจริพร จันทารุง

(สัมภาษณ์เมื่อวันจันทร์ที่ 22 มีนาคม 2553 เวลา 9.00 น.)

การป้องกันเรื่องเพศสามารถทำได้แน่นอนแต่ด้วยความที่โครงสร้างของระบบเมืองต่าง ๆ มีความเปลี่ยนแปลงไป เพราะความเจริญทางด้านอุตสาหกรรม ด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ของเมืองพัทยา มีประชากรแฝงเข้ามามาก การดำเนินชีวิตในสังคมนั้น ๆ ก็จะเปลี่ยนแปลงไปแน่นอน มีการย้ายถิ่นฐานกันบ่อยในกลุ่มชนชั้นใช้แรงงาน ทำให้ครอบครัวนั้น ๆ ขาดความรู้ในการดำเนินชีวิต การเลี้ยงดูตนเอง การอบรมสั่งสอนลูกหลาน เวลาไม่มีสำหรับการดูแลเด็ก เด็กสามารถเข้าถึงเรื่องเพศได้ง่ายขึ้น ซึ่งไม่ได้เริ่มจากการมีเพศสัมพันธ์ แต่มันเริ่มจากวัฒนธรรมการแต่งกาย แต่งตัวโป๊ เด็กได้เสพทุกวันโดยไม่ได้ตั้งใจ เด็กไม่ได้ฝึก เด็กเห็นการกอดกันสัมผัส

กันได้ง่าย เด็กก็จะมองว่าไม่ใช่เรื่องแปลกที่เค้าจะทำบ้าง เพราะฉะนั้นการป้องกันควรเริ่มจากผู้ใหญ่ ด้วยการป้องกันเชิงนโยบาย ในกลุ่มที่เกี่ยวกับการดูแลเด็กและเยาวชน ซึ่งจริง ๆ ก็ยังผลักดันลำบาก ในบางครั้งมันมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ อาชีพของคนในพื้นที่ที่จำเป็น เช่น ที่พัทยา เป็นเมืองท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเป็นรายได้หลักของเมือง สถานประกอบการต้องการขาย รัฐควรแก้ไขด้วยการเข้าไปพูดคุยกับสถานประกอบการ เช่น โรงแรม บาร์ ผับ ให้เข้าร่วมรณรงค์กับรัฐ เช่น ให้สิทธิพิเศษลดภาษี จัดป้อนกลุ่มนักท่องเที่ยวไปให้ เมื่อสถานประกอบการได้ประโยชน์ มีฐานลูกค้าที่เหมาะสมมีกำลังเงินที่จะจ่าย แล้วเค้าก็จะช่วยดูแลเด็กและเยาวชนให้เรา เช่นเดียวกัน การทำงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนไม่มีใครสามารถแก้ไขปัญหได้ด้วยหน่วยงานเดียวแน่นอน ทุกวันนี้ทุกอย่างที่เกิดขึ้นเรามากจะ โทษเด็ก แต่จริงเป็นที่ผู้ใหญ่ต่างหากที่ป้อนให้เด็กทุกอย่าง จึงควรแก้ไขที่ผู้ใหญ่ที่ทำให้เขาได้เห็น ได้สัมผัส ผู้ใหญ่ต้องเป็นคนเริ่มแก้ไขที่ตนเอง คนพูดกันเรื่องนี้เยอะ แต่ไม่ดำเนินการจริงจัง เด็กเป็นผลของการที่เราเปิดประเทศรับวัฒนธรรมต่าง ๆ เข้ามาเยอะทุกอย่างประเทศลาว เค้าดูงานกับประเทศไทย ดูความเจริญก้าวหน้าของเราแต่เขาไม่นำไปใช้กับบ้านเขาทุกอย่าง เขาเลือกที่เหมาะสมปรับคนของเขาให้พร้อมกับสิ่งที่จะนำเข้ามา ก่อน ประเทศนี้ใช้วิธีการร่วมทุนกับทุกประเทศ ไม่ต้องใช้เงิน แต่ผู้ร่วมทุนต้องทำตามกรอบที่เขาวางไว้ ทำโดยไม่ต้องใช้ทุนมาก อันนี้เป็นข้อที่หนึ่งที่ทำให้เด็กไม่ต้องเขามาสู่กระบวนการที่ไม่เหมาะสม

ในด้านผู้ปฏิบัติงานให้แต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเด็กและเยาวชน ในบ้านเรามีมาก แต่มีเอกภาพน้อย ทำงานไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ต่างคนต่างทำงาน จริง ๆ ลูกเรานะถ้าไม่อยู่บ้านเรา ก็จะไปอยู่อีกบ้าน ถ้าเราเป็นเอกภาพเดียวกัน ลูกไปบ้านไหนก็ได้ เขาเป็นคนไทย เราต้องช่วยกันดูแล เราฝากกันดูแลได้ อยากอยู่ที่ไหนก็ได้ แต่ปัญหาก็คือทุกวันนี้เป็นเด็กใคร เด็กใคร แต่ก็เปลี่ยนแปลงไปเยอะแล้ว มีการเริ่มสร้างเครือข่ายทำงานร่วมกันมากขึ้นแล้ว มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันมากขึ้น แต่ยังไม่เป็นเอกภาพเดียวกัน อาจจะต้องอีกใช้เวลาอีก 5 ปี 10 ปี ถ้าคนทำงานเข้มแข็งเด็กจะไม่เป็นอะไร การพัฒนาเด็กจะลือกันไป แต่ถ้ายังต่างคนต่างทำ อยากให้เด็กเป็นแบบนี้ ทุกวันนี้ดีขึ้นมากในการทำงานแต่ยังสามารถพัฒนาได้อีกมาก และคนทำงานรุ่นเก่ากับรุ่นใหม่ ต่างกันมาก คนรุ่นเก่าสักวันต้องจากไป เพราะฉะนั้นคนรุ่นเก่าต้องสอนคนรุ่นใหม่ให้คิดเหมือนกับเราที่นั่งอยู่ตรงนี้ เพราะคนรุ่นใหม่จะมีบุคลิกภาพที่แตกต่างจากคนรุ่นเก่าที่เขาต่อสู้มา มาก คนรุ่นใหม่ที่จะมาเปลี่ยนถ่ายจากเรา มีพลังเยอะ แต่มีความอดทนน้อยลง ซึ่งงานที่ต้องดูแลเด็กอย่างนักสังคมสงเคราะห์หั่นจะคว่ำไรรู้ค่า ต่างจากนักจิตวิทยาที่มีฐานะทางวิชาชีพสูงกว่า นักสังคมสงเคราะห์ไม่มีใบประกอบวิชาชีพต้องยกระดับกันต่อไป คนไม่ภูมิใจในงานที่ทำ คนทำงานจึงน้อยลงมาก ซึ่งแนวคิดลักษณะนี้สามารถนำไปใช้ได้ทุกสถาบัน ควรฝึกครูให้เป็นนักสังคม

สงเคราะห์ ครูไม่ใช่สอนอย่างเดียว ครูควรไปเยี่ยมบ้าน ต้องเข้าถึงนักเรียน ซึ่งในสมัยก่อนจะเป็นมาก แต่ปัจจุบันเปลี่ยนไปเราให้แค่เนื้อหา ครูต้องไม่คิดว่าเรื่องของเด็กว่าเป็นภาระ ครูอย่างน้อยลงเรื่อย ๆ แนวคิดก็จะเปลี่ยนไป ดังนั้นนอกจากนโยบายแล้ว เรื่องของบุคคลในทุกแห่งต้องช่วยด้วย ใครอยู่ในบทบาทไหนก็ต้องรู้จักบทบาทของตนเอง โรงพยาบาล โรงเรียน ชุมชนแต่ละชุมชน สามารถนำไปใช้ได้ทั้งหมด แต่ในท้องถิ่นหนึ่ง ๆ จะมีหลายชุมชน ก็ต้องมีการประสานงานกัน แต่ถ้าไม่ได้ก็ทำในส่วนของตัวเองให้เต็มที่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน คนในพื้นที่ทำได้หมด นั้นลูกเธอ ทำตัวไม่ดี ไม่ถูก ถ้าไม่ได้จริงก็แค่ 2 บ้านก็ได้ บ้านด้านซ้าย และด้านขวาของเรา เมื่อเขามาบอกเราเรื่องลูกหลานเราก็กวักมือ โกรธเขา แต่ด้วยโครงสร้างสังคมต่างกัน คนบ้านใกล้กันไม่ค่อยรู้จักกัน ไม่คุยกัน ทำให้เราขาดคนช่วยเราดูแลตรงนี้ไปได้ ถ้าตัวเราเองเจอปัญหาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนก็อย่าผลักดันเขาออกไป ต้องเขาช่วยเหลือ

อีกประการหนึ่งคือ ประชาชนไม่รู้กฎหมาย ไม่รู้หน้าที่ ในอดีตมีวิชาหน้าที่พลเมืองให้เรียนแต่เดี๋ยวนี้ไม่มีแล้ว ปัจจุบันมี พรบ.ที่กล่าวถึงครอบครัว หน้าที่บิดามารดา เท่าที่วิเคราะห์ดูเป็นกฎหมายที่ไม่ได้นั้นเอาผิด แต่ต้องการป้องกัน พรบ.บอกว่า ผู้ใดหรือบิดามารดาทำหน้าที่ดูแลลูก ซึ่งถ้าไม่ทำหน้าที่นั้นมีความผิด แต่อันนี้ไม่สำคัญเท่าจิตสำนึกของความเป็นพ่อแม่ การให้ความรู้ให้เข้าเป็นครอบครัวที่เข้มแข็ง เรามีสถาปนะสมาคม ศาลากลาง ศูนย์เรียนรู้ประชาชน มีจัดตั้งมากในปัจจุบัน เราควรให้ความรู้เหล่านี้กับประชาชนในพื้นที่เพื่อทำให้ชุมชนเข้มแข็งขึ้น ในการพัฒนาชุมชนซึ่งมีการให้งบประมาณจากภาครัฐ จึงควรสนับสนุนงบประมาณที่มีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมกับการทำกิจกรรมในชุมชนให้มากขึ้น เด็กจะมีความคิดสร้างสรรค์อยู่แล้ว สนับสนุนต่อขอคให้เขาได้นำผลงานไปประกวดแข่งขัน ทำให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ใช้เวลาว่างทำให้เกิดประโยชน์ ครอบครัวหลายครอบครัวในชุมชนได้เข้ามาทำงานร่วมกัน ทำความรู้จักกัน ระบบการดูแลช่วยเหลือกันก็จะเกิดขึ้นได้เอง ซึ่งถ้าเราให้ความรู้เขา เขาจะอยู่อย่างยั่งยืนได้ เรายังเสริมเรื่องครอบครัว โรงเรียน วัด ชุมชนเข้มแข็ง 4 ตัวนี้ให้เขาอยู่ด้วยกันได้ เมื่อทั้ง 4 แห่งนำอยู่ การให้ความรู้อะไรเข้าไปก็จะรับได้ทั้งหมด มีการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ การให้ความรู้ควรให้ผ่านกระบวนการ ไม่ใช่ให้แค่เนื้อหา ให้ท่องจำอย่างเดียว วิธีที่ดีก็คือการ Learning by Doing จะให้เราจำได้ดีกว่า ยิ่งได้เคยจับ เคยผิดจะจำได้ดีกว่าด้วย การให้ความรู้จึงเป็นการป้องกันไม่ให้เด็กเข้าไปอยู่ในความเสี่ยงต่าง ๆ ผ่านมาตั้งแต่พ่อแม่ แต่ต้องมีกลยุทธ์ วิธีที่แต่ละชุมชนเขตจะนำไปดำเนินงาน แต่ละแห่งต้องดูแลตนเอง ซึ่งก็ถือว่ายาก แต่ก็สามารถทำได้ เราจะต้องเริ่มต้นทำได้แล้วจะผิดจะถูกจะได้มีการปรับปรุงกันไป ต้องการใช้งบประมาณก็สนับสนุนกันไป ตัวเราเองสามารถทำได้ตามหลักการ “ส่งต่อ” เราเริ่มจากตัวเรา เริ่มดูแลคนอื่นอีกสัก 3 คน ไม่ต้องให้เขามาตอบแทนเรา แต่ให้เขาไปดูแลคนอื่นอีก 3 คน ไม่ต้องตอบแทนกลับ ให้ไปดูแล

คนอื่น ๆ ต่อไปเรื่อย ปัจจุบันเรื่องเพศไม่ใช่เรื่องผิดอีกต่อไปแล้ว ไม่ต้องบอกให้เขารักนวลสงวนตัวก็ได้ แต่สอนให้เขาป้องกันตนเอง ถ้าไม่มีก็ดีมาก ถ้าต้องมีเด็กต้องสามารถเอาตัวรอดได้จากสถานการณ์ต่าง ๆ ต้องฉลาดคิด ใช้ชีวิตอยู่กับสภาพปัจจุบันให้ได้ เมื่อมีอะไรเกิดขึ้นอย่าไปโทษแค่เด็กว่าเขาใจแตก เราต้องมีความพยายามในการเข้าใจเด็กให้ได้มากที่สุด ต้องให้ความรักความจริงใจต่อเขามาก ๆ เขาก็จะยอมเราในที่สุด แต่บางครั้งบทบาทของครูก็มากเกินไป อย่างพยายามทำตัวเป็นแม่เขา เพราะเด็กปัจจุบันลักษณะนี้ใช้ไม่ได้แล้ว ต้องเป็นลักษณะเป็นเพื่อน ให้เด็กไว้วางใจเราจะดีกว่า

โดยรวมแล้วถ้าเรามีนโยบายเชิงปฏิบัติการ มีผู้ปฏิบัติการ และมีการให้ความรู้ที่เป็นแนวทางเดียวกันใน 4 สาขาหลัก บ้าน วัด โรงเรียน และชุมชน จะเป็นวิธีที่ป้องกันได้ดีมาก

9. นายสมชาย ศิริรัตน์

(สัมภาษณ์เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 25 มีนาคม 2553 เวลา 16.00 น.)

การป้องกันเราจะมาตัดเป็นช่วง ๆ ไม่ได้ ไม่ใช่มานั่งโทษเด็กว่าไม่ดี บางทีผู้ใหญ่คิดไปเอง วันเวลาผ่านไปต้องมานั่งพูดว่าลูกหลานเราจะมีเพศสัมพันธ์กัน สังคมควรณรงค์ที่จะพูดในมุมที่ดี คิดเชิงบวก เพราะทุกวันนี้เราบอกว่าเราให้เด็กเป็นศูนย์กลาง ให้เกียรติเด็ก แต่เรากำลังทำร้ายเด็ก เราต้องมองว่าในอดีตเราใช้สังคมนำประเทศ เช่น จอมพล ป. พิบูลสงคราม พยายามให้รักษาวัฒนธรรมไทยไว้ สภาพสังคมมีความแตกต่างกันน้อยมาก ชีวิตคู่ก็จะมีความใกล้เคียงกัน เรามีการเฝ้าระวังโดยไม่ต้องมานั่งบอกกัน ญาติพี่น้องช่วยดูแลซึ่งกันและกัน พื้นฐานแต่ละครัวเรือนใกล้เคียงกัน รัฐบาลในอดีตปลูกฝังให้รักชาติ รักแผ่นดิน ปลูกฝังให้รู้จักพระคุณพ่อแม่ สังคมในอดีตที่ใช้สังคมนำ ซึ่งก็มีขบถเสียดสี มีสื่อลามก มาตั้งแต่ในอดีต แต่เรามีสามสัมพันธรัฐให้ความสำคัญกับสังคมนำ ผู้นำประเทศเอาจริงในเรื่องสังคม แต่มาในปัจจุบันเราใช้เศรษฐกิจนำ ออกแต่ออกมาแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจ แต่ส่วนของสังคมไม่มี มีการขายที่ดิน ครอบครัวย้ายย้ายกันอยู่ นำที่ดินไปสร้างเขื่อน ครอบครัวย้ายก็ต้องย้ายไปอยู่ในพื้นที่ที่ไม่สมบูรณ์ ต้องมีการอพยพออกไปอยู่ในที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะในเขตพื้นที่เขตอุตสาหกรรม แต่รัฐบาลไม่ได้ดูแลอย่างจริงจัง คนย้ายถิ่นฐานไม่มีใครดูแล ความเหมาะสมของปริมาณคนที่มากับกำลังงาน ขาดการดูแลด้านสาธารณสุขโลก สิ่งแวดล้อมที่ดี เช่น ดูแลในช่วงดำเนินการเปลี่ยนชีวิตสัก 5 ปี ให้เขาได้เริ่มต้นได้ หลังจากนั้นให้เขาได้เก็บเงินทองเพื่อช่วยเหลือตัวเองต่อไป ครอบครัวย้ายเริ่มต้นจากคนที่มาจากต่างถิ่นต่างพื้นที่กัน พ่อมาจากเชียงใหม่ แม่มาจากยะลา แต่งงานกันส่งลูกไปอยู่ต่างจังหวัด เด็กที่เกิดมาก็ไม่ได้อยู่ร่วมกับพ่อแม่ ไม่มีการให้ความรู้กับการใช้ชีวิตคู่ให้กับประชาชน ความเป็นปึกแผ่นของครอบครัวลดลง วัดชุมชนเข้ามามาก อย่างที่พัทธยา รัฐส่งเสริมการท่องเที่ยว แต่ไม่ดูแลด้านสังคมเลย การนำเสนอแต่ด้านลบ จำนวนคนในแต่ละพื้นที่เป็นจำนวนแฝง การหามาตรการป้องกันก็จะทำได้ลำบาก การแก้ไขต้องเริ่มต้นที่ครอบครัว แต่บนสื่อต่าง ๆ ยังมีการเผยแพร่เรื่องการแย่งผู้ชาย

กัน ใคร ๆ ก็ทราบ ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีเฉลี่ยก็สูงคน ตามทฤษฎีที่ว่าคนมีความรู้มากขึ้น สังคมจะดี แต่ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันแทนที่เด็กเรียนสูงขึ้นจะมีจิตสำนึกดีขึ้น แต่กลับตรงกันข้าม เช่น เรียนมัธยม นุ่งกระโปรงยาว แต่พอเรียนมหาวิทยาลัยกระโปรงกับสั้นลง สถานศึกษาที่มีบาร์ ร้านอาหารคาราโอเกะ อยู่ใกล้ ๆ ก็จะใช้วิธีการให้ตำรวจไปดำเนินการปิด แต่ไม่มีการหาวิธีป้องกันเด็กของตัวเองให้ไปใช้บริการของเขาได้ เด็กขาดความภาคภูมิใจในสถาบันครอบครัว ไม่กล้าบอกตัวเองเกิดที่ไหน พ่อแม่เป็นใคร ดังนั้นก่อนจะมองเด็ก ต้องไปมองที่ผู้ใหญ่ก่อน พ่อแม่แต่งงานกันความพร้อมมีบ้างไม่มีบ้าง การเลี้ยงดูเด็กเป็นไปตามความต้องการของพ่อแม่แทนที่จะดูว่าลูกต้องการอะไร พ่อแม่ไม่คุยกันเรื่องกรณีปัญหาของลูก โทษแต่ครูไม่ดี เพื่อนไม่ดี แต่ไม่โทษตัวเอง ทุกวันนี้เราบอกว่าวิธีกาปัญหาเด็กคือสถาบันครอบครัว แต่ในทางความเป็นจริงเราไปสนองความอยากให้เด็กแทน ให้มือถือลูก ช้อปโน้ตบุ๊กให้ แต่พอสถานศึกษาขอพบเพื่อแจ้งความประพฤติไม่ไป จึงควรสร้างความสำนึกให้กับพ่อแม่ มิฉะนั้นเราต้องตามแก้ปัญหาไม่เลิก การแก้ปัญหาต้องทำให้จริงจังต่อเนื่อง ครูต้องรู้บทบาทหน้าที่ตนเองที่ชัดเจนสอนโดยสอดแทรกคุณธรรมให้เด็กรู้จักคิด ตัดสินใจได้

การบริหารภาครัฐ ในเรื่องอัตราค่าจ้างที่ไม่เพียงพอ งบประมาณไม่เหมาะสมกับพื้นที่ ทำให้การดำเนินงานบางอย่างไม่สามารถทำได้ทั่วถึง เช่น งบประมาณของจังหวัดชลบุรี ซึ่งมีคนย้ายถิ่นฐานมาอยู่ปริมาณมาก แต่ได้งบประมาณได้เท่ากับจังหวัดนครนายก สาเหตุเพราะเมื่อมีการย้ายถิ่นฐานแต่ไม่มีการแจ้งให้ถูกระบบ สถานศึกษาควรเข้าร่วมกับท้องถิ่นเพื่อร่วมแก้ปัญหาสังคมในพื้นที่นั้น ๆ หาทางป้องกันเยาวชนของเราให้รู้จักเลือกทำในสิ่งถูกอีกกว่าไปโทษว่าคนอื่นมากทำให้เด็กเราเสีย นั้นสอนให้เด็กมีความภาคภูมิใจในตนเอง รักพ่อแม่ ภูมิใจในภูมิปัญญาตนเอง ให้รู้จักพื้นที่ชุมชนของตัวเองอย่างแท้จริง สอนให้สามารถพูดได้บรรยายได้ เช่น ถามว่าพ่อแม่มีบุญคุณอย่างไร ต้องบรรยายได้ สอนให้มีความรู้แล้วต้องมีคุณธรรมด้วย

ในส่วนของครอบครัว ต้องจัดกิจกรรมสานสัมพันธ์ในครอบครัว เช่น การทานอาหารพร้อม ๆ กัน ทำกับข้าวกันกิน ทำอะไรให้ลูกมีส่วนร่วม จะทำอะไรให้มีการวางแผนกันภายในครอบครัว ให้ทุกคนช่วยกันคิด ความเป็นครอบครัวจะได้เข้มแข็ง โดยรวมแล้วครอบครัวต้องรักให้เวลาและมีกิจกรรมร่วมกัน และอย่าตัดแก้ปัญหาเป็นช่วง ต้องแก้ไขให้ครอบคลุมทั้งระบบ โดยเริ่มที่แก้ที่ผู้ใหญ่ก่อนทั้งในส่วนครอบครัว โรงเรียน หน่วยงานของรัฐ

กลุ่มที่ 2 ผู้บริหารสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออก

1. นางรัตนาภรณ์ สมบัติตรา

(สัมภาษณ์เมื่อวันจันทร์ที่ 29 มีนาคม 2553 เวลา 10.00 น.)

1. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกัน จะส่งผลทำให้ได้รับการติดต่อของโรคภัยได้ เช่น โรคเริม โรคติดต่อต่างๆ รวมถึงส่งผลถึงการตั้งครรภ์ในสภาพที่ยังไม่พร้อมได้

รูปแบบการป้องกัน ศึกษาข้อมูลเรื่องเพศเพียงพอที่จะประเมินสถานการณ์ ภาวะอารมณ์ และตัดสินใจเลือก/ ไม่เลือกที่จะมีเช็กส์ รวมทั้งจะจัดการเรื่องความสัมพันธ์และความปลอดภัยจากการเลือกที่จะมี/ ไม่มีเช็กส์ครั้งนั้นได้หรือไม่ อย่างไร

2. ด้านการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควรส่งผล การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ ในช่วงวัยรุ่นการเจริญเติบโตและความสมบูรณ์ทางร่างกายทำให้เกิดความพร้อมทางภาวะเจริญพันธุ์สูงมาก การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่น เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นการตั้งครรภ์ในขณะที่ทั้งสองฝ่ายยังไม่มีความพร้อมในทุกๆ ด้าน จึงก่อให้เกิดปัญหาตามมาอย่างมาก ทั้งทางด้านครอบครัว เศรษฐกิจ และสังคม เช่น ปัญหาการทำแท้ง ปัญหาเด็กถูกทอดทิ้งและเด็กเร่ร่อน ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรยังทำให้เสียการเรียน เมื่อหมกมุ่นกับเรื่องเพศ จะทำให้สนใจการเรียนน้อยหรือไม่สนใจการเรียนเลย มักขาดเรียนบ่อย ทำให้ผลการเรียนที่ตกต่ำลง บางครั้งหนีเรียนไปเลย หลายคนต้องลาออกจากโรงเรียน นอกจากนี้ยังส่งผลต่อประเทศคือ ทำให้ขาดประชากรที่มีคุณภาพในการพัฒนาสังคมให้เจริญรุ่งเรือง

รูปแบบการป้องกัน ควรให้รู้จักการควบคุมตนเอง (self control) การควบคุมความคิดยัง ความคิดและความรู้สึกทางเพศหรือความต้องการทางเพศ ห้ามใจไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ ควรสอนให้ควบคุมตนเองโดยให้เกิดการควบคุมจากใจตนเอง ให้รู้ว่าถ้าไม่ควบคุมจะเกิดข้อเสียอะไรบ้าง ถ้าควบคุมจะมีข้อดีอย่างไร การฝึกให้วัยรุ่นใช้สมองส่วนคิดมาก ทำให้เกิดการคิดก่อนทำ ใคร่ครวญอย่างรอบคอบ จะทำให้ควบคุมอารมณ์ทางเพศได้มากขึ้น รวมทั้ง การสอนทางด้านจริยธรรม (moral development) ให้รู้จักการแยกแยะความผิดชอบชั่วดีได้ เริ่มมีระบบนิรนามของตนเอง คือรู้ว่าอะไรไม่ควรทำ สามารถควบคุมตนเองได้ด้วยจริยธรรม

3. ด้านการแสดงพฤติกรรมทางเพศโดยเสรี

การแสดงพฤติกรรมทางเพศโดยเสรี บางครั้งเด็กแสดงพฤติกรรมทางเพศตามแบบอย่าง ที่เด็กเห็นมาจากบ้าน ควรระมัดระวังอย่าให้เด็กได้เห็นการมีเพศสัมพันธ์กันของผู้ใหญ่ การแสดงออกทางพฤติกรรมทางเพศถือเป็นเรื่องปกติธรรมดา เนื่องจากเด็กเหล่านี้ได้ซึมซับรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาจนลืมรักษามโนธรรมนิยมและวัฒนธรรมไทยที่ผู้ใหญ่จะสอนเด็กผู้หญิงไว้ว่าต้องรักษานวลสงวนตัว

รูปแบบการป้องกัน บทบาทของพ่อแม่ ควรเป็นแบบอย่างทางเพศที่ถูกต้อง ส่งเสริม บทบาททางเพศที่เหมาะสม ได้แก่การแต่งกาย การเล่น พ่อควรใกล้ชิดลูกชาย แม่ควรใกล้ชิดลูก

สาว การทำตัวดีเพื่อให้เป็นที่ยอมรับ สร้างสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง ให้มีพฤติกรรมเข้าใกล้วัด สอนให้รู้จักสิ่งผิดชอบชั่วดี สร้างสิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจ

4. พฤติกรรมการบริโภคสื่อลามกและสิ่งชั่วร้ายทางเพศพฤติกรรม ปัจจุบันมีมากเนื่องจาก อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่เข้าถึงง่าย แต่ป้องกันได้ยาก พอมีเวลาว่างเด็กมักจะเข้าอินเทอร์เน็ต เป็นสื่อทางเพศในเชิงไม่สร้างสรรค์ ซึ่งมีเนื้อหาที่มีลักษณะเป็นสื่อลามกอนาจาร สื่อชนิดนี้สามารถ ก่อให้เกิด “ภัย” เพราะสามารถโน้มนำหรือกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศในลักษณะที่ผิดธรรมชาติ หรือในลักษณะที่เหนี่ยวนำพฤติกรรมไปในทางที่ฝ่าฝืนค่านิยมศีลธรรมอันดีของสังคมไทย

รูปแบบการป้องกันรัฐควรสร้างมาตรการสำหรับสื่อทางเพศในเชิงไม่สร้างสรรค์ หรือ สื่อลามกอนาจาร โดยเน้นการปราบปรามผู้กระทำ และเน้นมาตรการในด้านการป้องกันที่ตัวสื่อ ลามกเป็นหลักการปราบปรามผู้กระทำความผิด มีการดำเนินคดีกับผู้ประกอบการในธุรกิจสื่อทาง เพศ การดำเนินคดีกับผู้ประกอบการค้าวัสดุลามกอนาจารผ่านทางเว็บไซต์

5. พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ หรือยาเสพติดที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์

พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ หรือยาเสพติดทำให้ขาดการควบคุมตนเอง ถ้าวัยรุ่นไม่มีการควบคุมตนเองดีเพียงพอ อาจกล้อยตามเพื่อนหรือสิ่งแวดล้อมได้ เหล้าและยาเสพติดเป็น สาเหตุที่ทำให้จิตใจเสียการควบคุมตนเอง อาจทำให้มีพฤติกรรมเสี่ยง ต่อการมีเพศสัมพันธ์

รูปแบบการป้องกัน พฤติกรรมที่พ่อแม่ ควรมีการปลูกจิตสำนึกพ่อแม่ในการเป็น ตัวอย่างที่ดีให้ลูก สร้างกิจกรรมดีๆ ให้วัยรุ่นได้มีส่วนร่วม จะได้มีสุขภาพดีไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติด ส่วนในภาครัฐ ควรรณรงค์สร้างกระแสผ่านการสื่อสารการตลาดเพื่อสังคมด้วยรูปแบบต่างๆ ด้วย โฆษณาเพื่อช่วยปลูกฝังทัศนคติในเชิงบวกดี ๆ ให้กับวัยรุ่น จัดทำโครงการที่มุ่งเน้นการรณรงค์ สร้างการตระหนักรับรู้ต่อพิษภัยผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และปรับเปลี่ยนทัศนคติของ เยาวชนไทยที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

6. ด้านการเที่ยวสถานเริงรมย์ อันเป็นเหตุให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนใหญ่เกิดขึ้นจาก ภาวะสังคมครอบครัวมีความอ่อนแอ การพลัดเด็กออกจากครอบครัว ไปสู่สังคมที่ไม่เข้มแข็ง การแต่งกายในลักษณะที่ชั่วร้าย ให้ผู้พบเห็นเกิดอารมณ์ทางเพศ เช่น เสื้อสายเดี่ยว เสื้อเกาะอก กระโปรงสั้น และกางเกงรัดรูปมากเกินไป และการแสวงหากำไรของผู้ประกอบการจนไม่คำนึงถึง ความไม่มั่นคงและปลอดภัยของเด็กเยาวชน การกำหนดให้มีแหล่งสถานบันเทิงอยู่บริเวณใกล้ สถานศึกษา รูปแบบการป้องกัน การสร้างความเข้มแข็ง การสร้างความเข้าใจ การสร้างความรัก ให้กับสถาบันครอบครัว สร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี พ่อแม่เป็นแบบอย่าง มีทัศนคติที่ดีต่อลูก การแต่ง กายเรียบร้อย และมีจิตใจ แสวงหากิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในครอบครัวที่มีความสุข รวมไปถึงการ ไม่ผลักดันเด็ก เยาวชนออกจากบ้าน มีกิจกรรมที่ทำให้ตนเองพึงพอใจและถูกต้อง รวมถึงการสร้าง

ความตระหนักถึงภัยในการเที่ยวสถานเริงรมย์นอกจากนี้รัฐควรมีนโยบายที่ชัดเจน ผู้ประกอบการ และแหล่งของการประกอบการไม่ให้ประกอบการอยู่ใกล้แหล่งสถานศึกษา

2. นางจุฑามาส เชี่ยมอวยไชย

(สัมภาษณ์เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 30 มีนาคม 2553 เวลา 10.00 น.)

สำหรับปัญหาเด็กวัยรุ่นที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันนั้นมีสาเหตุมาจาก 2 หลักใหญ่ ๆ ด้วยกันคือ 1.

ปัญหาจากครอบครัวที่มีความต้องการปัจจัยต่าง ๆ 2. ปัญหาจากความแตกแยกของครอบครัว

- ปัญหาจากครอบครัวที่มีความต้องการปัจจัยต่าง ๆ นั้นแยกได้ดังนี้

- พ่อแม่ต่างมุ่งทำธุรกิจไม่มีเวลาให้ลูก
- พ่อและแม่ หรือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่มีเวลาให้
- พ่อและแม่ต่างไม่สนใจบุตรของตน

- ปัญหาจากความแตกแยกของครอบครัว

- ครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่แต่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน
- ครอบครัวที่พ่อหรือแม่อยู่เท่านั้น
- ครอบครัวที่มีเพียงปู่ย่าตายายเท่านั้น
- เด็กจากสถานสงเคราะห์

ปัจจุบันนี้โลกเรามีวิวัฒนาการรุดหน้าไปอย่างมาก ไม่ว่าความเจริญนั้นจะมาจาก ณ จุดใดก็ตาม ก็ย่อมจะมีปัญหาที่มนุษย์มิได้คิดหรือวางแผนป้องกันเอาไว้ล่วงหน้าก่อนเกิดขึ้นเสมอ ยังในประเทศที่กำลังพัฒนาตนเองด้วยแล้ว ย่อมต้องมีปัญหาเกิดขึ้นตามมาอย่างมาก โดยเฉพาะปัญหาซึ่งเกิดขึ้นภายในสังคมครอบครัว ซึ่งเป็นสังคมในระดับต้น ๆ ของสังคมเมืองในทุกประเทศทั่วโลก เพียงแต่ว่าใครจะพัฒนาวิธีการป้องกันและสร้างกฎระเบียบออกมาป้องกันได้ดีกว่ากัน

แต่ในขณะเดียวกันปัจจัยหลักที่ทำให้ปัญหาเกี่ยวกับวัยรุ่นมีมากขึ้นเป็นเงาตามตัวเกิดจากปัญหาปากท้องที่ทุกคนต้องดิ้นรนเพื่อให้ได้เงินมาเลี้ยงครอบครัวให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้จนในที่สุดผู้ปกครองได้ละเลยหรือดูแลสังคมครอบครัวของตนเอง ปล่อยให้ปัญหาที่ก่อตัวที่ละเล็กละน้อยสะสมอยู่ก่อตัวมากขึ้น จนนำไปสู่ปัญหาสังคมทุกวันนี้

จากปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ไม่ป้องกัน เกิดจากปัจจัยหลายอย่าง อาทิเช่น จากภาพยนตร์ทางทีวี จากสื่อต่าง ๆ ที่มีอย่างแพร่หลาย ทำให้ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านความต้องการของตนเอง ด้านเดียว ทำให้เกิดความผิดพลาดตามมา เช่น ดัดจริต ตั้งครรภ์ สถานศึกษาทั้งหลายควรต้องเปิดใจให้กว้างกว่านี้ในการให้นักเรียนได้รับทราบถึงวิธีการในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และผลของการมีเพศสัมพันธ์ต่าง ๆ ควรได้รับความร่วมมือจากทางผู้ปกครองด้วยในการให้ครอบครัวได้รับทราบถึงวิธีการเรียนรู้เพศสัมพันธ์ ผู้ปกครองควรเป็นต้นแบบที่ดีสำหรับบุตรหลาน เมื่อเขาเห็นแต่

สิ่งที่ได้ รับคำชื่นชมที่ดี ควรเปิดใจให้ความรู้แก่บุตรหลานเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรม การแสดงออกระหว่างเพศตรงข้ามที่เหมาะสมสำหรับสังคมนั้น ๆ นอกจากนี้ผู้ปกครองควรสนใจหาความรู้ด้านการสื่อสารที่มีความทันสมัย เช่น การใช้งานระบบคอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อใช้ในการดูแลให้คำแนะนำบุตรหลานที่ต้องใช้สื่อ สอนให้รู้จักเสพสื่ออย่างมีวิจารณญาณ มีสติในการพิจารณาว่าอะไรควรไม่ควร ผู้ปกครองไม่ควรฝากความหวังไว้กับสถานศึกษาอย่างเดียว ควรให้ความร่วมมือกัน ส่วนในการสารเสพติด แอลกอฮอล์ที่แอบแฝงอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ สถาบันการศึกษาต้องร่วมมือหรือแสวงหาความร่วมมือจากองค์กรในสังคม เช่น สาธารณสุข ตำรวจ เพื่อจัดการให้มีการอบรมให้ความรู้แก่นักเรียนให้รู้ถึงภัยต่าง ๆ จากการเสพแอลกอฮอล์และยาเสพติด ภัยต่อร่างกายและยังผลทางด้านกฎหมายอีกด้วย

สิ่งสำคัญประการสุดท้ายที่ครอบครัวควรระมัดระวังมากที่สุดคือการปล่อยใบบุตรหลานไปเที่ยวตามสถานเริงรมย์ต่าง ๆ ทุกวันนี้สังคมเมืองมีการแข่งขันกันสูงมากในการประกอบอาชีพ เพื่อให้ธุรกิจของตนเองอยู่รอด และสถานเริงรมย์ที่เป็นสถานที่ซึ่งมีทั้งดีที่ สุดและเลวที่ สุดอยู่ในตัวของมันเอง คือ ดีที่สุดก็คือเป็นสถานที่ผ่อนคลายความเครียดของผู้ทำงานหนักมาทั้งวันแล้ว ต้องการผ่อนคลายความเครียด แต่ในขณะที่เดียวกันก็แอบแฝงไปด้วยธุรกิจผิดกฎหมายต่าง ๆ เช่น ค้าประเวณี ยาเสพติด สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่ทำให้บุตรหลานที่เข้าไปเที่ยวต้องตกอยู่ในสภาพบังคับตัวเองไม่ได้ นำไปสู่ความผิดพลาดได้ การป้องกันที่ดีผู้ปกครองและสถานศึกษาจึงควรร่วมมือกัน มีการพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุตรหลานอย่างสม่ำเสมอ เมื่อผู้ปกครองดูแลดี สถานศึกษาให้ข้อคิด ให้รู้จักผิดชอบชั่วดี อะไรควรไม่ควรแล้ว บุตรหลานก็จะสามารถป้องกันตัวเองจากสิ่งชั่วร้ายได้ทุกประเภท ปัญหาจะน้อยลง ถ้าจะบอกว่า สังคมครอบครัว แข็งแกร่ง สถาบันเข้มแข็งเรื่องกฎ ระเบียบสังคมเมืองมีกติกากฎที่รัดกุม ปัญหาที่จะลดน้อยลงไปจนเกือบไม่มี

3. นางหนึ่งฤทัย อินทเสียร

(สัมภาษณ์เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 30 มีนาคม 2553 เวลา 11.00 น.)

การป้องกันที่ดีที่สุดคือ ความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นสถาบันการศึกษา (โรงเรียน)

1. ต้องมีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการคัดกรองนักเรียนที่มีความเสี่ยง
2. จัดรายวิชา จัดคาบเรียนที่สอนให้นักเรียนมีทักษะในการใช้ชีวิตเพิ่มขึ้น โดยการใช้หลักธรรม ศาสนามาเป็นแนวทาง เช่น สอนให้ผู้ชายมีสำนึกในการให้เกียรติผู้หญิง รู้ว่าผู้หญิงเป็นเพศแม่ สอนให้ผู้หญิงรู้จักปฏิบัติรักษานวลสงวนตัว

3. ปรับเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศให้กับนักเรียน ในเรื่องการเก็บแค้นสะสมของผู้หญิง ผู้ชาย มีความรู้สึกเจ็บถ้ามีเพศสัมพันธ์ หรือเปลี่ยนคู่ควบบ่อย

สถาบันครอบครัว พ่อแม่ต้องเป็นต้นแบบที่ดีแก่ลูก (Role Model) คือพ่อ ต้องสอนลูกสาว ถ้าจะเลือกผู้ชาย ควรเลือกแบบไหน ประพฤติตัวอย่างไร ให้ผู้ชายเห็นคุณค่า ควรทำตัวอย่างไร หากต้องไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนที่มีคนที่ชอบอยู่ด้วย หรือถ้าลูกผู้ชายขอมิเพศสัมพันธ์ด้วย พ่อต้องทำตัวให้เป็นสุภาพบุรุษเป็นแบบอย่างที่ถูกสาวเห็นเป็นต้นแบบในการเลือกคบผู้ชายได้ ส่วนแม่ต้องสอนลูกชายว่าต้องรู้จักการให้เกียรติผู้หญิง ซึ่งเป็นเพศเดียวกับแม่อย่างไร หากเรามีน้องสาว พี่สาวแล้วลูกผู้ชายกระทำทางเพศจะรู้สึกอย่างไร ตัวผู้ชายจึงไม่ควรจะไปทำใครอย่างซิงสุกก่อนห้าม ต้องรู้จักอดทนอดกลั้น เคารพเกียรติตัวเอง เคารพในเกียรติของคนอื่นด้วย

กลุ่มเพื่อน พ่อแม่ควรต้องสอดส่องดูแลว่าลูกคบเพื่อนประเภทไหน พยายามให้คบคนดี ทำความรู้จักกับเพื่อนทุกคนของลูก สอนให้ลูกและเพื่อนรู้จักใช้เวลาว่างให้มีประโยชน์ เพราะในวัยนี้ “เพื่อน” เป็นบุคคลที่เค้าจะเชื่อมากที่สุด หรือไม่ก็พยายามทำให้ตัวเอง (พ่อแม่) กลายเป็นเพื่อนของลูกให้ได้ เพื่อนที่สามารถรับฟังปัญหา ฟังความคิดเห็นและช่วยแนะนำแก้ไขปัญหาก็ได้

4. นายสมศักดิ์ วรรณภักดี

(สัมภาษณ์เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 1 เมษายน 2553 เวลา 10.00 น.)

ปัญหาความเสี่ยงของวัยรุ่น เป็นเรื่องละเอียดอ่อน ซับซ้อน และถูกทับถมปัญหาไว้หลายชั้น จากการที่ลูกมองว่าวัยรุ่นกับปัญหาเป็นของคู่กันวัยรุ่นอยู่ในวัยที่อยากรู้อยากลอง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ที่กล่าวมาทั้งหมดล้วนเป็นพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น สาเหตุเนื่องมาจากความรู้ไม่จริง อยากรทดลอง เลียนแบบกลุ่มเพื่อน ดารานักแสดง เด็กส่วนใหญ่ที่มีปัญหามักจะเป็นกลุ่มที่ไม่ได้อยู่กับผู้ปกครองที่ให้ความอบอุ่นกับเด็ก ผู้ใหญ่ควรเป็นแบบอย่างที่ดี โดยเฉพาะในกลุ่มศิลปินดารานักแสดง เพราะมีอิทธิพลกับเด็กมาก และรัฐบาลควรมีความจริงจังในการแก้ไขปัญหาจริงจังกับมาตรการต่างๆ ที่ออกมา ไม่ว่าจะเป็นการห้ามเปิดเว็บที่ลามกอนาจาร มีการเข้มงวดเหมือนกับการห้ามบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีเข้าสถานบันเทิงซึ่งทำให้แนวโน้มของการเที่ยวเตร่ของวัยรุ่นลดลง

ปัญหาความเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นนั้น ต้องลองไปถามไถ่ใจวัยรุ่นกันดูบ้าง พวกเขาคิดอย่างไรกับพฤติกรรมต่างๆ ของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และจากการสอบถามมุมมองส่วนใหญ่มองว่าเป็นเรื่องใหญ่ หากเกิดปัญหาหรือผลกระทบกับตัวเอง คนรอบข้างจะมองว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้ใหญ่ต้องตระหนักและเห็นความสำคัญร่วมแก้ไขอย่างจริงจังก่อนจะสายเกินไป ซึ่งในปัจจุบันมีส่วนของผู้มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกอายุเฉลี่ยน้อยลงเรื่อยๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นผลมาจาก

การทำการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบันทั้งสิ้น

ยกตัวอย่างง่าย ๆ ว่าหากเขาเป็นดาราสีหรือผู้ปกครองจะมีแฟนมีครอบครัวซึ่งจะเห็นว่าคนในสังคมก็ยอมรับได้ โดยที่เขาเหล่านั้นก็ยังคงเป็นแบบอย่างในสังคม เด็กวัยรุ่นก็จะเห็นว่ามันเป็นสิ่งที่ใครๆ เขาก็ทำกันเพราะฉะนั้นก็เลยไม่ผิดที่เขาจะเลียนแบบหรือทำตามอย่างบุคคลเหล่านี้บ้าง

“หากมองไปตามที่ต่างๆ ก่อนหน้านี้ จะเห็นได้ว่ามีร้านเกมร้านอินเทอร์เน็ตให้บริการเพิ่มขึ้นอย่างมากมาขอสื่อลามกอนาจารหรือสื่อลามกทางเพศก็มีมากขึ้นเพราะฉะนั้นภาพที่ผู้ใหญ่ผู้ปกครอง แสดงออกทางพฤติกรรมทางเพศจึงเป็นพฤติกรรมมาใกล้ชิดที่เห็นติดตาเด็กวัยรุ่นอย่างเราๆ อยู่ทุกวัน แต่นับตั้งแต่มีมาตรการลงโทษกับร้านค้าที่วางขายสื่อลามกอนาจาร ผมคิดว่ามันสามารถช่วยได้ ถึงแม้ว่าในระยะสั้นนั้นอาจจะไม่เห็นผลมากนัก แต่ก็ทำให้สัดส่วนของการบริโภคสื่อลามกอนาจารนั้นลดลงได้”

จากการพูดคุยกับนักศึกษา ได้เล่าถึงประสบการณ์ของตนว่า เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับแฟนห้องเดียวกันทั้งเขาและเพื่อนไปเล่นบ้านเพื่อนด้วยกัน แล้วก็มีความสัมพันธ์ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ อยากรู้อยากลอง บรรยายภาพไป สิ่งเหล่านี้ถ้ามีผู้ปกครองคอยดูแลอย่างใกล้ชิด เป็นที่ปรึกษา กำกับดูแล ไม่ให้นักเรียน นักศึกษา คิดเองไปตามวัยของเขา สิ่งเหล่านี้ก็จะค่อย ๆ บรรเทาตกลงไปจากสังคมไทยเป็นจำนวนมาก ที่ย้ำเตือนก็คือ ผู้ปกครองจะคิดว่า เมื่อเด็กออกมาจากบ้านก็หมดภาระของผู้ปกครองแล้วเป็นหน้าที่ของสถานศึกษา แต่กลับไม่รู้เลยว่า เด็กต้องการอะไรจากตัวผู้ปกครองบ้าง บางคนไม่มีทั้งพ่อและแม่ อยู่กับปู่ น้า หรืออยู่กับตา ยาย ไม่เคยได้รับความอบอุ่นเลยไม่มีใครคอยชี้แนะแนวทางว่าสิ่งไหนถูกผิด รู้แต่ว่าเพื่อนมันบอกว่ามันดีแล้วจะดีเองเพราะฉันเป็นเพื่อนแก

ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาควเรณผู้ปกครองมาชี้แจงทำความเข้าใจและร่วมมือกับทางโรงเรียนในการติดตามดูแลลูกหลาน แนะนำขั้นตอนในการพูดคุยกับบุตรหลาน โน้มน้าวผู้ปกครองให้เสียสละเวลาในการหันกลับมามองบุตร หลาน หรือมาพูดคุย เมื่อรู้ถึงสาเหตุแล้วก็ร่วมกันแก้ปัญหาทุกอย่างก็จะรู้สึกดีขึ้นตัวผู้ปกครองนั้นแหละ ต้องเสียสละเวลาในการเข้มงวดกวดขันบุตรหลานของตัวเอง ความรักความห่วงใยในการอบรมสั่งสอนนี่คือเกราะที่ป้องกันทุกสิ่งทุกอย่าง

5. นายประพันธ์ แจ้งสว่าง

(สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 3 เมษายน 2553 เวลา 9.00 น.)

มองว่าปัญหาเรื่องความเลื่อมทางเพศ เกิดจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปมากกว่า เพราะจริง ๆ สมัยก่อนก็มีเหมือนกัน แต่เป็นเรื่องที่สังคมไม่ยอมรับการมี sex แบบเปิดเผยเหมือนสมัยนี้ ด้วยวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไป สภาพสังคมที่เปลี่ยนไป แต่การเตรียมความพร้อมให้กับคนไทย ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงตามโลกที่เทคโนโลยีเดิมโตอย่างรวดเร็ว ขนาดผู้ใหญ่บางที่ยังปรับสภาพไม่ค่อยทันเลย เอาอะไรกับเด็กที่ยังไม่มีวิจารณญาณในการรับรู้ พอรับข้อมูลอะไรมาก็เกิดการลอกเลียนแบบ การลอกเลียนแบบมันไม่อยู่บนพื้นฐานการพิจารณา การคิดอย่างรอบคอบ แต่ทำตามเท่านั้นเอง เรื่องนี้ก็เหมือนกัน เด็กเห็นคนจูบมือกัน ผู้ใหญ่เดินกับคนต่างชาติ เห็นคนรอบข้าง คนในทีวีใส่เสื้อผ้าถุงน้อยห่มน้อย เห็นการลงผู้ชาย เห็นตัวร้ายในทีวีแข่งผู้ชาย ดบตื้นัน การทำตามย่อมเกิดขึ้นง่ายอยู่แล้ว การป้องกันง่ายที่สุด แต่ทำยากที่สุดคือ พ่อแม่ ภาวในครอบครัวนั้นแหละ ต้องคอยดูแล ปลูกฝังให้เด็กมีเกราะคุ้มกันภัยจากรอบข้าง จากสภาพแวดล้อม สอนให้รู้จักคิด รู้จักอะไรดีไม่ดี สอนและทำให้ดูด้วยก็จะดี แต่ไม่ใช่ถ้าเด็กทำผิดแล้วเราต้องต่อว่านะ เพราะจะทำให้เด็กกลัว กดดัน ถ้าผิดก็ต้องบอกว่าที่ถูกคืออะไร ให้เป็นบทเรียน อะไรที่มันร้ายแรงเราก็ต้องปกป้องไม่ให้เขาเจอ รึสอนให้เขารู้จักการป้องกันตนเองให้มากที่สุด ทำให้เด็กรู้ว่าเรารักเขามาก ไว้ใจเรา เมื่อมีอะไรเขาจะเล่าให้เราฟัง เราก็จะสามารถช่วยเหลือเขาได้ก่อนที่จะเกิดเรื่องร้ายแรง แต่ที่ว่ามันยาก เพราะผู้ใหญ่สมัยนี้ชอบจะอ้างว่าตัวเองไม่ว่าง ไม่มีเวลา ต้องทำงานหาเลี้ยงลูกจริง ๆ คิดกันดี ๆ ทำงานก็งกสัก 8-10 ชม. เวลาว่างเขอะเขอะ ถ้าคิดจะดูแลกันจริง ๆ

โรงเรียนก็ส่วนหนึ่ง ต้องสอนให้เด็กคิดดี ทำดี สอนให้มีจริยธรรม ตามวัย ความเปลี่ยนแปลงของสภาพร่างกาย จิตใจของเด็ก ต้องรู้ว่าวัยนี้ควรเน้นเรื่องอะไร ต้องให้ยาคุ้มกันเรื่องอะไร ควรพัฒนาเรื่องอะไร ครูก็ต้องเข้าใจเด็กในวัยนี้ว่าเขาต้องการอะไร ชอบทำอะไร ไว้ใจใคร วัย ปวช. อย่างนี้ถือเพื่อนเป็นที่หนึ่งเลย เรามักจะใช้เพื่อนให้เป็นประโยชน์ เพราะเพื่อนเป็นสภาพแวดล้อมที่สำคัญที่สุด เพื่อนในโรงเรียน ครูก็ต้องช่วยกันดูแล เพื่อนที่บ้าน พ่อแม่ก็ต้องช่วยกันสอดส่อง สอดส่องไม่ใช่จับผิด อย่าให้เด็กรู้ดีกว่าถูกจับผิด ไม่ไว้ใจเขา เพราะเขาจะต่อต้านเราทันทีตามวัย โรงเรียนปกติมีกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมอยู่แล้ว แต่การเน้นการจัดกิจกรรมที่เด็กให้ความสนใจในวัยนี้ ก็คือกีฬา ดนตรี และเปิดโอกาสให้เขาได้มีส่วนร่วมได้แสดงออก ได้โชว์ความสามารถ ส่วนคนที่ไม่สามารถแสดงออกได้ ก็จะติดตามชม แล้วคนที่เป็นผู้นำ เป็นฮีโร่ของเด็กเหล่านี้ ถ้าอยู่ในโรงเรียน เราก็ควรใช้คนเหล่านั้นให้เป็นประโยชน์ในการให้เขาเป็นตัวอย่างที่ดีของน้อง ๆ เพื่อน ๆ ที่เขาชื่นชมอยู่ เพราะเด็กมักจะเชื่อ ทำตามฮีโร่ของเขาอยู่แล้ว

นอกจากนี้ผู้หลักผู้ใหญ่ที่ดูแลระบบการศึกษา ระบบการพัฒนารอบครัว เด็กและเยาวชน ก็ต้องสนับสนุน ดำเนินตามนโยบายต่าง ๆ ที่กำหนดไว้แล้วให้เกิดประสิทธิภาพ เป็นไปตามเป้าหมาย จุดประสงค์ที่กำหนดนโยบายเหล่านั้นไว้ ไม่ใช่กำหนดมาแล้วปฏิบัติไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องห้ามเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ออกจากบ้านหลัง 3-4 ทุ่ม ห้ามเด็กซื้อสุรา บุหรี่ ห้ามเด็กเข้าสถานบันเทิง ก็ควรต้องทำให้ได้อย่างนั้น ชุมชนเองก็ต้องสอดส่องดูแลพฤติกรรมเด็กพยายามใช้คนในพื้นที่ดูแลกันเองให้มากที่สุด ท้องถิ่นปกครองด้วยการแบ่งเป็นชุมชนอยู่แล้ว ควรทำชุมชนให้เข้มแข็ง เพราะนอกจากครอบครัวแล้ว ชุมชนเล็ก ๆ นี้แหละใกล้ชิดกับครอบครัวมากที่สุด ดูแลกันได้ดี จริงเราต้องเริ่มต้นเปลี่ยนระบบสังคมในประเทศเร ให้หันมาดูแลกัน เพราะตอนนี้มันกลายเป็นสังคมเมือง ต่างคนต่างอยู่ไปมากเกินไปแล้ว วิถีชีวิตคนไทยเริ่มหายไปแล้ว กลับมาใช้วิถีชีวิตเดิม ๆ ของเรามากกว่า เราเริ่มสนใจเศรษฐกิจมากขึ้นไป รู้จักพอเพียงอย่างในหลวงบอกดีกว่า ที่ว่าครอบครัวไม่มีเวลาในการดูแล ก็น่าจะน้อยลง ปัญหาครอบครัวน้อยลง ปัญหาเด็กและเยาวชนก็จะน้อยลงด้วยเหมือนกันนะ เด็กที่เกิดมารุ่นหลัง ๆ เจอสภาพสังคมที่คนไทยดูแลกันในชุมชน ในหมู่บ้านก็จะดีขึ้น ช่วยกันดูแลซึ่งกันและกันตามวิถีไทยเดิม ๆ ดีกว่า

กลุ่มที่ 3 อาจารย์ผู้เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษา

1. นางบุญนภัส รินทร์คำ

(สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2553 เวลา 13.00 น.)

การป้องกันควรเป็นความร่วมมือกันระหว่างรัฐบาล เอกชน โรงเรียน และบ้าน วางนโยบายต่าง ๆ ให้เป็นแนวทางเดียวกัน เช่น รัฐบาลนโยบายห้ามออกจากบ้านหลัง 3 ทุ่ม สถานบริการต่าง ๆ ก็ควรให้ความร่วมมือไม่ให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าใช้บริการ โรงเรียนต้องจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กรู้จักคิด รู้จักในการเคารพตนเอง ให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีสามัญสำนึก รักตัวเอง มีสติคิดเป็น ดูแลตัวเองเป็น ก็ต้องปลูกฝังนิสัยให้เด็ก ซึ่งไม่ใช่จะทำกันตอนเด็กโตแล้ว ระบบการศึกษาต้องเป็นระบบเดียวกันทั้งของรัฐบาล เอกชน มาตรฐานให้การศึกษาให้เด็กมีจิตสำนึกต้องเป็นเหมือนกัน บุคลากรในโรงเรียนต้องเข้าใจรูปแบบวิธีการทั้งการสอน การจัดกิจกรรม เพื่อให้การดูแลอบรมเด็กเป็นแนวเดียวกันในทุกระดับการศึกษา เป็นเหมือนกับการสร้างภูมิคุ้มกันให้เด็ก นอกจากระบบการสอนแล้วรูปแบบกิจกรรมที่จัดต้องเน้นให้เด็กได้รู้จักคิด วิเคราะห์ สอดแทรกคุณธรรม เมื่อเด็กมีภูมิคุ้มกันไม่ว่าเด็กจะอยู่ในสภาพแวดล้อมอย่างไร สังคมจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร เด็กก็จะตั้งรับกับการเปลี่ยนแปลงได้ สร้างเยาวชนให้เข้มแข็ง ซึ่งส่วนใหญ่ถ้าบทบาทของพ่อแม่ ครอบครัวที่อยู่ทางบ้านเป็นเรื่องสำคัญมากเช่นกัน พ่อแม่ต้องเป็นแบบอย่าง

ของผู้หญิงและผู้ชายที่ดี เพื่อลูกจะได้ฟังกระทำกิจวัตรตาม เฝ้ายสละเวลาเล็กน้อยในแต่ละวันเพื่อพูดคุยกับลูกให้เป็นปกติ เข้าใจวัยของเด็กว่าช่วงเวลานี้เค้ามีพฤติกรรมอย่างไร ถ้าลูกทำอะไรผิด ไม่เหมาะไม่ควรในความรู้สึกพ่อแม่ ก่อนจะบ่นว่าลูก ควรทำความเข้าใจก่อน แล้วค่อยให้คำแนะนำ การทำโทษเป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้เด็กจดจำในสิ่งที่ไม่ควรทำ แต่เมื่อทำโทษต้องสอนต้องพูดคุยกับลูกด้วยว่าที่ถูกทำโทษเพราะอะไร ควรทำอะไรให้ถูกต้องเหมาะสม ไม่ใช่มองเด็กผิดตั้งแต่ต้น พ่อแม่ต้องใจกว้างพอที่จะยอมรับได้ว่าความผิดของลูก เป็นความผิดของเราด้วยเสมอ การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม สติ ความรับผิดชอบ ให้เด็กตั้งแต่เล็กจนโต ให้เด็กเจอแต่สิ่งสมที่มีความรับผิดชอบ จึงเป็นการป้องกันที่ดีที่สุด เพราะสังคมเปลี่ยนไปอย่างไร เด็กก็จะรับได้ทุกสภาพเสมอ แต่ทุกฝ่ายต้องช่วยกันอย่างจริงจังทั้งนั่นเอง

2. นางสาวณทิพย์ ทิพย์ พุทธศรี

(สัมภาษณ์เมื่อวันศุกร์ที่ 2 เมษายน 2553 เวลา 15.00 น.)

วัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มมีความรู้สึกทางเพศ มีความสนใจในเพศตรงข้ามและมีการแสดงออกทางเรื่องเพศ ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากทั้งภายในร่างกาย และอิทธิพลภายนอกหรือสภาพแวดล้อม ได้แก่ เพื่อน ครอบครัว สังคมและวัฒนธรรม ซึ่งสังคมที่เปลี่ยนไปในปัจจุบันได้ชักนำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม และอาจนำมาซึ่งการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามที่จะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา สถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ เพื่อที่จะได้หลีกเลี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่สำคัญปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้วัยรุ่นมีปัญหาด้านพฤติกรรมด้านความเสี่ยงทางเพศ คือ ครอบครัวแตกแยก ขาดงานและขาดที่ปรึกษา

การป้องกัน พฤติกรรมปัญหาด้านความเสี่ยงทางเพศ ควรได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย ประกอบด้วย

ด้านครอบครัว - ควรทำความเข้าใจความต้องการของวัยรุ่น มีการตอบสนองโดยประนีประนอมการให้ความรู้ ที่จำเป็นสำหรับวัยรุ่น ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงตนเองในวัยรุ่น ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัย อันตรายและความเสี่ยงต่างในการดำเนินชีวิต ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศพยายามูงใจให้ร่วมมือมากกว่าการบังคับกันตรงๆหรือรุนแรง สร้างความสัมพันธ์ที่ดีไว้ก่อนอย่าหงุดหงิดกับพฤติกรรมเด็ก ๆ น้อย ๆ การชวนลูกคุยในเรื่องของความฝัน ความหวัง เป้าหมายในชีวิต ก็มีความสำคัญกับการเลือกเส้นทางเดินของลูกไม่แพ้กัน เพราะการที่ลูกไว้ใจในตัวคุณ และสามารถบอกเป้าหมาย หรือความฝันของเธอ แม้กระทั่งปัญหาให้พ่อแม่ได้รับทราบนั้น จะทำให้เด็กพุ่งเป้าไปที่สิ่งที่เขาอยากทำในอนาคต ลดโอกาสการหันไปหาเพื่อนที่มีปัญหา หรือมีพฤติกรรมเสี่ยงงงได้อีกทางหนึ่ง

ด้านสถานศึกษา - สถานศึกษาควรสนับสนุนเครือข่ายวัยรุ่นในการณรงค์และทำกิจกรรมเพื่อลดและแก้ไขปัญหาวัยรุ่นเกี่ยวกับทุกด้านที่ครอบคลุมทุกช่วงชีวิตของวัยรุ่น ควรให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยมีวิทยากรมาอบรมให้ความรู้กับเด็กและครอบครัว รวมถึงโทษที่ตามมาด้วย ครูผู้สอนควรพูดคุยกับนักเรียนที่มีปัญหาด้วยการเปิดใจให้ความไว้วางใจกับเด็ก

ปัญหาพวกนี้พูดไปก็เป็นเรื่องโลกแตกเหมือนกัน เพราะมันเกิดมานาน การแก้ปัญหาผู้ใหญ่ คนที่ต้องการแก้ไขก็พูดกันมานานแล้ว แก่รู้ดีกว่าปัญหาจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เหมือนจะแก้ไขไม่ได้ แต่ถ้าทุกฝ่ายให้ความร่วมมือกันอย่างจริงจัง หันกลับมาพิจารณาว่าผู้ใหญ่ หรือตัวเราเองทำอะไรไว้ให้ลูกหลานเราบ้าง เช่น เราสร้างสถานรับเลี้ยง เราสร้างสื่อที่ทันสมัย เรานำค่านิยมการแต่งกายกลับเข้ามาในประเทศเรา เด็กไทยบริโภคสิ่งเหล่านี้ได้อย่างรวดเร็ว แต่เราขาดการให้ข้อคิดสติ เพราะป้องกันจากสิ่งเหล่านั้น ดังนั้นก่อนที่จะแก้ไขเด็ก ก็ควรปรับพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้ใหญ่ให้เป็นแบบอย่างที่ดี แล้วใส่เกราะคุ้มกันตัวเองให้กับเด็ก ดีกว่าการนั่งโทษแต่เด็กว่า ไม่รู้จักคิด เป็นเด็กไม่ดี ปรับความคิดเรื่องพฤติกรรมของเด็กให้กับผู้ใหญ่ และปรับพฤติกรรมของเด็กควบคู่กันไป ด้วยดีที่สุด ด้วยความร่วมมือของทุกฝ่าย

3. นางธีรพร สวมเจริญ

(สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2553 เวลา 09.00 น.)

รูปแบบการป้องกันความเสี่ยงทางเพศของเด็ก โรงเรียนควรมีการให้ความรู้ด้านเพศศึกษาแก่เด็กในคาบเรียน และสอนแบบบูรณาการสอดแทรกเข้าไปในทุก ๆ รายวิชา เช่น วิชาภาษาไทยให้มีการเขียนบทความเกี่ยวกับการรักนวลสงวนตัว แล้วให้ออกมานำเสนอ ให้เพื่อน ๆ ได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็น เป็นต้น จะเห็นได้ว่าเราไม่จำเป็นต้องให้เนื้อหาวิชาเข้าไปมาก แต่เน้นการบอกกล่าว การพูดถึง การกล่าวเตือนบ่อย ๆ แบบไม่น่าเบื่อได้ เพราะปกติถ้าเราขังห้าม นักศึกษา ก็จะยิ่งเกือ ไม่อยากฟังเรา ครูต้องมีเทคนิคการสอดแทรกเรื่องความเหมาะสมของการมีพฤติกรรมทางเพศเข้าอย่างกลมกลืน นอกจากนี้ควรมีการณรงค์ในรูปแบบของการจัดบอร์ด กิจกรรมให้เห็นถึงประโยชน์ของการรู้การดูแลตัวเองจากการมีเพศสัมพันธ์ โทษสำหรับการไม่ป้องกัน พ่อแม่ควรเอาใจดูแลต่อลูกให้มีความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี จารีตของคนไทย เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูก บอกถึงเรื่องเพศตามวัยของลูกว่าวัยนี้ถูกควรรับรู้เรื่องเพศอะไรบ้าง อย่าปิดกั้นลูกไว้เพราะลูกจะไปหาความรู้ด้านเพศกับคนอื่น ถ้าให้เกิดอันตรายได้ ประสานงานกับทางโรงเรียนเพื่อสอดส่องพฤติกรรมความเปลี่ยนแปลงของลูก สังเกตพฤติกรรมที่อยู่ที่บ้าน ทำความรู้จักกับเพื่อนของลูกทุก ๆ คน พ่อแม่ต้องเข้าใจลูก ไม่ใช่ลูกไม่ได้ตั้งใจก็ดูว่า ใจจู้จี้หนีอิทธิพลของเพื่อนเห็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะถ้าดูตามวัยแล้ว วัย ปวช. จะเป็นวัยที่ผลิตเพื่อนมาก ๆ ครู พ่อแม่ก็

ต้องเข้าใจ การใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อนจึงเป็นเรื่องที่ดีที่สุด เพียงแต่เราต้องสนับสนุนให้เพื่อนรักกัน ห่วงใยกันคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แนะนำสิ่งที่ดีให้แก่กัน พ่อแม่ก็ควรทำตัวเป็นเพื่อนบ้าง ในส่วนของภาครัฐเอง ควรมีการใช้กฎหมายในการควบคุม กำจัดสื่อลามกให้จริงจัง ตรวจสอบ สถานบริการที่ให้บริการว่ามีการดูแลไม่ให้เด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าไปใช้บริการหรือไม่ ร้านค้า ผู้ใหญ่ควรมีจิตสำนึกในการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับเด็ก หรือใช้ให้ไปซื้อ ซึ่งทำให้เด็ก มองว่าแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติ สามารถหากินได้ เพราะเป็นเหตุที่อาจนำไปสู่อันตรายจากเพศตรงข้ามหรือคนมั่วร้ายก็ได้ และที่สำคัญที่สุดในการป้องกันที่ดีทั้งหมดนี้ ไม่ใช่อะไรเลย ควรมีการสร้าง จิตใต้สำนึกให้กับเยาวชน โดยผู้ปกครอง ครู ให้ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลปัญหาสังคม ปัญหาที่เกิดขึ้น กับตัวนักเรียนเองหากประพฤติด้านเพศไม่เหมาะสมกับวัยนั่นเอง

4. นางจันทร์ทิพา ศรีพยับ

สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2553 เวลา 10.00 น.)

การที่เด็กมีเข้าไปมีอัตราเสี่ยงในด้านเพศสัมพันธ์นั้น โดยเฉพาะเด็กในช่วง ปวช. ซึ่งเพิ่ง จบการศึกษาระดับมัธยมต้นมา การรับรู้เรื่องเพศจึงเป็นความตื่นเต้น น่าสนใจ หาคำถาม ค้นหา ขวความเข้าใจถึงความเหมาะสมในเรื่องเพศของวัยแต่ละช่วง ระดับ ปวช. มีการสอนวิชา ครอบครัว ผู้สอนจึงควรมีเทคนิคในการให้ความรู้ให้สัมพันธ์กับลักษณะการดำเนินชีวิตประจำวัน ของนักศึกษา นำสิ่งที่นักศึกษาได้พบเห็นมาให้เห็นได้แลกเปลี่ยนกัน ให้ร่วมกันพูดคุยถึง ความเหมาะสม การควรไม่ควรต่อพฤติกรรมที่ได้พบเห็น ซึ่งจะทำให้นักศึกษาได้เห็นภาพจริง ๆ คอยย้ำเตือน ให้สติขยคิดกับนักศึกษาบ่อย ๆ เน้นให้เห็นความรัก ความสำคัญของครอบครัว ชี้ให้ นักถึงอนาคตที่ดีกว่าปัจจุบัน ซึ่งเป็นการทำงานที่ยากเหมือนกัน แต่ถ้าทุกคนในโรงเรียนช่วยกัน พูดเป็น แนวทางเดียวกัน ก็จะสามารถทำได้ นอกจากนี้สถานประกอบการ และองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและ ภาวเอกชน ควรมีการดำเนินการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็กและเยาวชนไม่ให้ไปหลงมัวเมา กับ เพศสัมพันธ์ โดยการร่วมกันจัดกิจกรรมส่งเสริมให้รักในความเป็นไทย รักวัฒนธรรมของคนไทย สอนให้ผู้หญิงรักนวลสงวนตัว ปฏิบัติตนให้เหมาะสมทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้ใหญ่ ผู้ชายต้องรู้จัก การให้เกียรติเพศหญิง ภายในสถานประกอบการก็ต้องดูแลให้ใกล้ชิดในช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลง ง่ายและเร็ว ให้ความเป็นกันเองสนิทสนม และเปิดโอกาสให้ลูกได้เข้ามาขอคำปรึกษาได้ทุกเรื่อง เพื่อให้เด็ก ๆ เกิดความไว้วางใจ และกล้าที่จะพูดคุยกับพ่อแม่ นอกจากนี้โรงเรียน ครูอาจารย์ ควร ตั้งสอนแนะนำในสิ่งที่จำเป็น ทำให้รู้จักการเข้าสังคมที่ถูกต้อง รู้จักเลือกคบเพื่อนที่จะนำสิ่งดี ๆ มาหาเรา จัดกิจกรรมที่เด็กมีความสนใจและต้องการทำ เพื่อให้แสดงออกในทางที่ดีสร้างสรรค์ ไม่ไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดและเพศสัมพันธ์กันไป กรอบเวลาของมอดุลและ โรงเรียนการมอดุลเรียนข้อมูล คอลกัน ครอบครัวดูแลตามระดับวัยและการดำเนินชีวิตเบื้องต้น โรงเรียนเพิ่มเติมในส่วนของ

ความรู้ คุณธรรมจริยธรรม ให้สังคมที่ดีกับเด็ก สร้างความเข้มแข็งในกับจิตใต้สำนึกของเด็ก

ส่วนหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เมื่อมีการกำหนดระเบียบ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการดูแลสิทธิของเด็กและเยาวชนแล้ว ควรณรงค์ให้ถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เพราะผู้ใหญ่ทำอะไร เด็กก็ได้รับผลเช่นนั้นเสมอ ผู้ใหญ่ทำธุรกิจให้บริการทางเพศ เด็กสามารถเข้ามาใช้บริการได้โดยไม่จำกัดอายุ หรือจำกัดแต่ไม่มีการตรวจสอบ ก็ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะออกระเบียบหรือกฎหมายนั้นมา หรือการกินเหล้าสูบบุหรี่ การเที่ยวในเวลากลางคืน มีระเบียบห้ามเด็กต่ำกว่า 18 ปี ออกจากบ้าน ในยามวิกาล แต่พ่อแม่ไม่สนใจ สถานประกอบการไม่ตรวจบัตรประชาชน ละเลยไม่สนใจ ลูกหลานเราก็จะมีอัตราเสี่ยงต่อทุกเรื่องไม่ใช่แค่เรื่องเพศด้านเดียว สรุปง่าย ๆ คือทุกหน่วยงานต้องจัดระบบสังคมของประเทศไทยให้น่าอยู่กว่านี้ ให้ย้อนกลับไปใช้วัฒนธรรมสังคมแบบเก่า ที่ญาติพี่น้อง เพื่อนบ้านอาศัยดูแลซึ่งกันและกันได้ พัฒนาเศรษฐกิจ ไปควบคู่กับพัฒนาสังคม และจิตใจของประชากรยอดเยี่ยมที่สุด ผู้ใหญ่ต้องมีจิตสำนึกความรับผิดชอบทุกคน เด็กที่เติบโตมาอย่างนั้นเหมือนกัน

5. นางสาวอัญชิสา แซ่มประชา

(สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2553 เวลา 09.00 น.)

หลายคนอาจจะมองว่าการที่เด็กมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนทั้งตั้งใจและไม่ตั้งใจ ว่าเกิดจากตัวเด็กเอง จากการเลี้ยงดู แต่จริง ๆ แล้วมันมีเหตุผลหลายอย่างประกอบกันที่ทำให้เด็กเป็นอย่างนั้น ดังนั้นการป้องกันจึงควรเป็นส่วนที่ครอบคลุม ตัวเด็กเอง เพื่อน การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน จากความรู้จิตสำนึกของเด็ก เราจึงควรปลูกจิตสำนึกให้ตั้งแต่เด็กเล็ก ๆ ตั้งแต่สักประมาณ 3 ขวบ คิดว่าเด็กไปมั่ว ที่จะไม่ถูกฟังเรื่องเพศ ความคิดของดิฉันคิดว่าไม่เด็กเกินไป เพราะเราต้องการให้เรารู้ถึงความเหมาะสม ก่อ ๆ สอนไปตามวัยของเด็ก ผู้หญิงให้รู้จักรักนวลสงวนตัว ผู้ชายรู้จักให้เกียรติกัน รู้วิธีป้องกัน ไม่แต่งกายที่ล่อแหลม ไม่ควรอยู่กับเพื่อนในที่ลับ การเรียนรู้การใช้ชีวิต พ่อแม่โรงเรียนต้องช่วยกันปลูกฝังเด็ก อย่างที่หลายคนมองว่าเป็นส่วนสำคัญนี้ ถ้าถามมากในปัจจุบันสื่อล่อแหลมมาก เด็กหาบริโภคได้เอง อย่างเด็ก ม.2 ม.3 ถ้าอยากรหาสื่อประเภทล่อแหลมนี้ไปดู จะรู้แหล่งกันแล้ว ด้านครูอาจารย์และครอบครัว ควรจะนำเรื่องนี้ไปวิเคราะห์ให้มาก ๆ และหาทางป้องกัน เช่น ถ้าเด็กบริโภคสื่อเหล่านี้ เราควรจะสอนอย่างไรให้เด็กมองเห็นทั้งประโยชน์และโทษ ถามว่าสื่อประเภทนี้มีประโยชน์นี้ ก็มีเพราะมันเป็นตัวอย่างประเภทหนึ่ง แต่ชี้ให้เด็กเห็นจากตัวอย่างใกล้ ๆ ตัวดีกว่าเรามีเพศสัมพันธ์แล้วคิดเสีย มีลูก เพราะการที่เด็กเห็นตัวอย่างเอง แล้วจะเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เราไม่ได้ให้เด็กเห็นว่าเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องเลวร้าย แต่เราให้เด็กมีจิตสำนึก ปลูกฝังให้รู้จักกละเทศตั้งแต่เด็ก โดยพยายามพูดบ่อย ๆ แต่การพูดบ่อย ๆ ของพ่อแม่โดยที่พูดแต่เรื่องเดียว คอยย้ำมันไม่คืนะ ทำให้เด็กเบื่อ ควรจะหาว่านว่าน ยกตัวอย่างเพื่อนข้างบ้าน

คาราทำให้เด็กเห็นภาพชัดเจนมากขึ้น การป้องกันควรทำพร้อมกันทั้งบ้าน ครอบครัว เพื่อน ตัวเด็ก
สิ่งที่เราให้ไปบางคนบอกว่าพูดทุกวันแต่เด็กไม่ฟัง แต่จริง ๆ เด็กฟังเพียงแค่แนวทางในการพูดต้อง
ทำให้เป็นเรื่องสนุกและน่าฟัง ให้เด็กมองว่ามันไม่น่ากลัว แต่แฝงด้วยความน่ากลัว เราต้องค่อย ๆ
ให้เขาซึมซับไปทีละน้อย ๆ แต่ควรจะต้องไว้นใจจึงควรจะมี ถ้ามีก่อนจะเกิดโทษอะไรบ้าน เรายัง
มองไม่เห็นประโยชน์ ให้เด็กลองคุยกับเพื่อนได้โดยให้เราอยู่ด้วย บางครั้งพ่อแม่บอกว่าไม่มีเวลา
ผลักภาระให้โรงเรียนจัดการแทนเนนอ ปัจจุบันเราจะมุ่งแต่ให้ทฤษฎีเด็กอย่างเดียวไม่ได้ เราต้องทำ
ตัวให้กลมกลืนไปกับเขาไปด้วย จะได้เกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกันนั่นเอง

ภาคผนวก ง

คะแนนจากการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2

ตารางที่ 21 คะแนนจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญด้านการดำเนินการด้านภาครัฐ

คนที่	ข้อคำถามที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1		5	5	4	5	5	5	5	4	3	4	4
2		2	4	5	4	4	3	5	3	1	3	5
3		5	5	5	5	5	5	4	4	5	4	4
4		4	5	4	3	4	3	4	4	3	4	4
5		5	5	4	5	5	5	5	3	4	4	5
6		4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4
7		4	4	3	4	4	4	4	3	3	4	4
8		2	3	3	3	3	3	2	1	3	1	9
9		5	5	5	5	4	5	4	5	5	4	9
10		5	5	4	4	4	4	4	4	5	4	9
11		5	5	4	4	5	5	5	5	4	5	4
12		4	5	4	4	4	5	4	4	4	4	5
13		3	4	5	5	4	4	5	4	4	4	4
14		4	5	4	3	4	5	2	3	3	3	4
15		4	4	2	5	5	5	4	4	4	4	4
16		4	5	5	4	4	5	4	5	4	5	4
17		3	5	4	5	4	5	5	4	5	5	5
18		4	5	5	4	4	5	4	4	4	5	5
19		4	5	4	4	4	4	5	5	4	5	4

หมายเหตุ: หมายเลข 9 หมายถึง ในข้อคำถามนั้น ๆ ไม่ได้รับการใส่คะแนน

ตารางที่ 22 คะแนนจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญด้านการดำเนินการค้าที่ดิน

คนที่	ข้อความที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1		5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2		3	2	4	4	4	5	5	4	4	4	3	3
3		5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4
4		3	3	4	4	5	5	4	3	3	4	4	4
5		5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6		5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5
7		3	3	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
8		3	3	3	3	3	4	3	3	2	4	9	9
9		5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	9	9
10		5	4	4	4	5	4	5	4	4	5	9	4
11		5	4	4	5	4	5	5	4	5	4	5	4
12		5	5	5	4	5	4	5	4	4	4	4	4
13		4	4	4	5	4	4	4	4	5	5	3	4
14		5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5
15		5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4
16		5	5	5	4	4	4	4	4	5	5	4	5
17		5	4	5	5	4	5	5	5	5	5	4	5
18		5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
19		5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4

หมายเหตุ: หมายเลข 9 หมายถึง ในข้อความนั้น ๆ ไม่ได้รับการใส่คะแนน

ตารางที่ 23 คะแนนจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญด้านการดำเนิน
การด้านสถานศึกษา

กน ที่	ข้อ คำถามที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
1		4	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5
2		4	5	5	5	5	3	2	4	5	5	3	3	3	5	5	4	4	4	5	4	5	4	5
3		5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4
4		4	3	5	5	3	3	4	3	4	3	4	3	3	3	3	4	4	4	4	4	4	4	4
5		3	3	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6		5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4
7		4	3	4	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
8		2	4	3	3	4	4	4	4	4	3	4	4	5	3	3	2	2	2	2	2	9	9	9
9		3	4	5	5	4	4	5	5	5	4	5	4	5	4	4	5	3	4	4	4	9	9	9
10		5	5	5	5	4	5	5	4	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
11		4	4	5	5	4	5	4	4	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5
12		5	4	5	5	4	4	4	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4
13		2	2	4	4	3	4	3	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	4	4	4	4
14		3	4	5	5	5	4	4	4	5	5	5	4	5	5	4	4	5	5	4	4	5	5	5
15		5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4
16		5	4	4	5	4	4	4	4	4	4	5	4	5	5	4	5	5	5	4	4	5	5	5
17		5	5	4	5	5	5	5	5	5	4	5	4	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5
18		4	4	5	5	4	5	5	4	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4
19		5	2	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5

หมายเหตุ: หมายเลข 9 หมายถึง ในข้อคำถามนั้น ๆ ไม่ได้รับการใส่คะแนน

ตารางที่ 24 คะแนนจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญด้านการดำเนิน
การด้านครอบครัว

คนที่	ข้อคำถามที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1		5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4
2		5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	3	5
3		5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4
4		4	3	4	4	4	5	4	5	5	4	4	4	4	4	4	4
5		5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6		5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
7		4	4	5	5	4	5	4	4	5	4	4	4	4	4	4	4
8		3	3	3	2	2	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	9
9		4	5	4	5	5	5	5	5	5	4	5	4	4	4	4	9
10		4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	5
11		4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4
12		5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4
13		4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
14		4	5	5	5	5	5	4	5	5	4	5	4	4	4	4	4
15		5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	3
16		5	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	5	5	4
17		5	4	5	5	5	5	4	5	5	5	5	4	4	5	4	5
18		5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5
19		4	5	5	4	4	4	4	4	5	5	4	5	5	5	5	5

หมายเหตุ: หมายเลข 9 หมายถึง ในข้อคำถามนั้น ๆ ไม่ได้รับการใส่คะแนน